AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO
[redacted]
Egz. Nr 00001

ppłk dypl. Józef MACKIEWICZ

ZASADY ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI W ZWIĄZKACH TAKTYCZNYCH I ODDZIAŁACH SIŁ LĄDOWYCH USA

(Skrypt)

015886

str 57 tr

WARSZAWA LIPIEC 1970

X35933

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO
[redacted]
Egz. Nr 000001

ppłk dypl. Józef MACKIEWICZ

ZASADY ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI W ZWIĄZKACH TAKTYCZNYCH I ODDZIAŁACH SIŁ LĄDOWYCH USA

(Skrypt)

015886

str 57 tr

WARSZAWA LIPIEC 1970

[redacted]
X35933

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im.gen.broni K. Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

Rkps. prot. 1265/

DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI

T A J N E
Egz. Nr. 000001

płk dypl. H. JERMANOWSKI

ppłk dypl. Józef MACKIEWICZ

ZASADY ORGANIZACJI ŁĄCZNOŚCI W ZWIĄZKACH TAKTYCZNYCH I ODDZIAŁACH SIŁ LĄDOWYCH U S A

/Skrypt/

015886

WARSZAWA LIPIEC 1970 r.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
KADRA
im. gen. bryg. K. Świerczewskiego
35933

Treść:

Wstęp

I. Ogólne zasady dowodzenia w siłach lądowych USA.
II. Organizacja łączności w batalionie.
III. Organizacja łączności w brygadzie.
IV. Organizacja łączności w dywizji.
V. Organizacja łączności w korpusie armijnym.
Zakończenie.

WSTĘP

W siłach lądowych USA dużą uwagę zwraca się na właściwą organizację dowodzenia i łączności.

Pod pojęciem - dowodzenie wojskami określa się działalność dowódcy i jego sztabu zmierzającą do zabezpieczenia warunków wykonania postawionych wojskom zadań bojowych i administracyjnych.

W dowodzeniu wojskami ważną rolę odgrywa łączność, która powinna być elastyczna i trwała. Osiąga się to przez organizowanie odpowiednich węzłów łączności i wielkokanałowych linii łączności - tworzących wielokanałowy system łączności.

Sprzęt i system łądzności jest nieodłączną częścią systemu dowodzenia każdego związku i oddziału. Na szczeblu armii polowej i dywizji są to tzw. przestrzenne /siatkowe/ systemy łączności. Są to wielokanałowe systemy łączności organizowane głównie za pomocą wielokanałowych stacji radioliniowych /stacji linii radiowych/, które zdaniem amerykańskich specjalistów wojskowych są zdolne zapewnić dowodzenie wojskami w całym pasie działania armii i w różnych warunkach prowadzenia operacji.

Na szczeblu korpusu armijnego organizuje się wielokanałowy system łączności,x/ również głównie za pomocą wielokanałowych stacji radioliniowych, będący częścią składową armijnego przestrzennego systemu łączności. Natomiast na szczeblu brygady i batalionu organizuje się oddzielny system łączności, głównie za pomocą środków radiowych, a niekiedy i przewodowych.

Podstawowym rodzajem łączności w związkach operacyjnych i taktycznych jest wielokanałowa łączność radioliniowa i przewodowa. Łączność radiową wykorzystuje się głównie w czasie zmian stanowisk dowodzenia, gdy ze względu na wysokie tempo działań i niecelowość organizowania łączności przewodowej, zachodzi konieczność dublowania łączności radioliniowej. Natomiast na szczeblu oddziałów i pododdziałów łączność radiowa spełnia zasadniczą rolę w dowodzeniu wojskami.

---

x/ W korpusie armijnym sił lądowych USA nie organizuje się przestrzennego systemu łączności.

Łączność w siłach lądowych USA zapewniają pododdziały i oddziały łączności wchodzące w skład oddziałów i związków ogólnowojskowych.

Wiele uwagi poświęca się opracowaniu i zastosowaniu dla potrzeb dowodzenia nowych technicznych środków i rodzajów łączności. Opracowuje się i wprowadza do wyposażenia wojsk nowe radiostacje UKF i KF, nowe stacje radioliniowe i szereg innych środków i urządzeń łączności. Opracowuje się i wprowadza do eksploatacji urządzenia transmisji danych, głównie z zakresu zaopatrywania i spraw administracyjnych.

W ostatnim okresie w siłach lądowych USA opracowuje się i wprowadza dla potrzeb dowodzenia wojskami środki i urządzenia kompleksowej automatyzacji i mechanizacji dowodzenia.

Obecnie w siłach lądowych USA dla potrzeb armii polowej realizuje się program kompleksowej automatyzacji i mechanizacji dowodzenia, tzw. ADSAFC /Automatic Data Systems Withim the Army in the Field/. Zgodnie z programem ADSAF sztaby armii polowych, korpusów armijnych i dywizji do 1975 r. mają otrzymać elektroniczno-matematyczne zestawy do opracowania informacji operacyjno-taktycznych.

Dużą uwagę w organizowanych systemach łączności zwraca się na utajnianie przekazywanej informacji, włącznie od jednostek działających na przednim skraju, aż do tyłowych stanowisk dowodzenia. Wiele radiostacji UKF wykorzystywanych w pododdziałach, oddziałach i związkach taktycznych ma mieć zamontowany na stałe specjalny obwód do utajniania korespondencji radiowej. W łączności radioliniowej i przewodowej ma być wprowadzone grupowe utajnianie informacji w całej relacji.

W ostatnim okresie wprowadza się także zmiany w organizacji, zasadach i zakresie użycia wojsk łączności. Istnieje również koncepcja organizowania jednolitych systemów łączności dla wszystkich rodzajów wojsk, a także rozszerzenie zadań w zakresie prowadzenia przez wojska łączności wojny elektronicznej i rozpoznania nieprzyjaciela za pomocą technicznych środków łączności.

W skrypcie omówione będą zasady organizacji łączności w batalionie, brygadzie, dywizji i korpusie armijnym oraz możliwości i zasady wykorzystania środków i urządzeń łączności.

I. OGÓLNE ZASADY DOWODZENIA W SIŁACH LĄDOWYCH USA

Dowództwo sił lądowych USA uważa, że wprowadzenie do wyposażenia wojsk broni rakietowo-jądrowej i innych środków masowego rażenia, rozśrodkowanie związków i oddziałów oraz manewrowy charakter działań bojowych, niezmiernie komplikują dowodzenie wojskami. Dlatego też dowódcy wszystkich szczebli muszą mieć zapewnione warunki do sprawnego dowodzenia podległymi im jednostkami, szybkiego podejmowania trafnych decyzji i natychmiastowego przekazywania ich wykonawcom.

Dowodzenie wojskami podczas walki realizowane jest przez dowódcę. Na szczeblach od batalionu wzwyż występują odpowiednio zorganizowane sztaby, które są bezpośrednio podporządkowane dowódcy i zabezpieczają wykonywanie wszystkich jego zarządzeń i decyzji.

W siłach lądowych USA rozróżnia się dwa rodzaje sztabów: sztab ogólnowojskowy /General Staff/ i sztab dowodzenia tyłami /Director Staff/.

Sztab ogólnowojskowy składa się z ogólnej i specjalnej części sztabu.

Oficerowie ogólnej części sztabu są głównymi pomocnikami i doradcami dowódcy we wszystkich sprawach dotyczących działań bojowych wojsk i ich zabezpieczenia materiałowo-technicznego. Do nich zalicza się następujących oficerów /wydziały, oddziały/: personalnego, rozpoznawczego, operacyjnego i szkolenia oraz tyłów i administracji cywilnej.

Oficerowie specjalnej części sztabu kierują służbami technicznymi i są odpowiedzialni za działalność swoich rodzajów wojsk i służb. Do nich zalicza się: szefa /oficera/ służby chemicznej, szefa /oficera/ służby inżynieryjnej, szefa /oficera/ łączności, dowódcę artylerii i innych.

Pracą sztabu ogólnowojskowego kieruje szef sztabu.

W celu zabezpieczenia wymiany informacji pomiędzy sztabami oraz kontroli i koordynacji pracy podległych sztabów, w składzie sztabu ogólnowojskowego znajdują się także etatowi oficerowie łącznikowi. Występują oni jako przedstawiciele dowódcy, natomiast zadania swe wykonują pod kierownictwem szefa sztabu.

Sztab dowodzenia tyłami przeznaczony jest do kierowania pracą oddziałów i pododdziałów związanych z zaopatrywaniem wojsk oraz administracją wojskową i cywilną. Pracą tego sztabu kieruje bezpośrednio pomocnik szefa sztabu do spraw zaopatrywania.

Oprócz sztabu ogólnowojskowego i sztabu dowodzenia tyłami, dowódca posiada jeszcze tzw. sztab osobisty, w skład którego wchodzi: służba adiutantów, służba sądownictwa wojskowego i oficer do spraw informacji. Oficerowie sztabu osobistego podlegają bezpośrednio dowódcy i wykonują tylko jego polecenia.

W celu zwiększenia efektywności i operatywności pracy sztabów oraz wyeliminowania dublowania w ich pracy, w sztabach armii polowych, korpusów armijnych i dywizji tworzy się dwie zasadnicze grupy /rzuty/ dowodzenia, a mianowicie: /na czele z szefem sztabu/ i administracyjno-tyłową /na czele z pomocnikiem szefa sztabu do spraw zaopatrywania/.

W siłach lądowych USA duże znaczenie przywiązuje się do organizacji i rozmieszczenia stanowisk dowodzenia. Umiejętne rozmieszczenie stanowisk dowodzenia i ich odpowiednie urządzenie ma istotny wpływ na trwałość i ciągłość dowodzenia.

Na szczeblu batalionu rozwija się stanowisko dowodzenia /SD/, a w podległych pododdziałach - punkty obserwacyjne i punkty kierowania ogniem.

Na szczeblu brygady organizuje się główne stanowisko dowodzenia /GSD/ i tyłowe stanowisko dowodzenia /TSD/.

Natomiast na szczeblach związków taktycznych i operacyjnych organizuje się główne stanowisko dowodzenia /GSD/, zapasowe stanowisko dowodzenia /ZSD/ i tyłowe stanowisko dowodzenia /TSD/.

Rejon rozmieszczenia stanowisk dowodzenia powinien odpowiadać następującym warunkom: zapewniać dogodne rozmieszczenie wszystkich elementów sztabu, maskowanie i możliwość rozśrodkowania ludzi i sprzętu, zapewniać trwałe i ciągłe dowodzenie związkami, oddziałami i pododdziałami oraz utrzymywanie łączności z podległymi i sąsiednimi sztabami /dowódcami/. W rejonie stanowisk dowodzenia przygotowuje się lądowisko oraz schrony dla ludzi i środków transportowych.

W celu uniknięcia jednoczesnego zniszczenia jednym uderzeniem jądrowym średniej mocy kilku stanowisk dowodzenia /rzutów sztabów/, rozmieszcza się je w odległości nie bliżej jak 5-8 km.

Stanowisko dowodzenia batalionu jest uważane za podstawowy punkt, z którego realizuje się dowodzenie pododdziałami batalionu. Na SD batalionu rozmieszcza się: dowódca batalionu, szef sztabu, oficerowie ogólnej części sztabu, niektórzy oficerowie specjalnej części sztabu, dowódcy /lub ich przedstawiciele/ przydzielonych i wspierających pododdziałów, sprzęt transportowy i środki zaopatrywania niezbędne do zabezpieczenia dowodzenia pododdziałami w walce.

W razie potrzeby dowódca batalionu może tworzyć grupę dowódcy /punkt obserwacyjny/, którą zwykle rozmieszcza się przed SD batalionu. Skład grupy określa dowódca batalionu w zależności od sytuacji i potrzeb.

Główne stanowisko dowodzenia brygady, a także związków taktycznych i operacyjnych jest centralnym ośrodkiem kierowania działaniami bojowymi.

Na głównym SD rozmieszcza się dowódca z częścią sztabu osobistego, niezbędną do udzielania stałej pomocy w dowodzeniu wojskami oraz grupa operacyjna sztabu. W skład tej grupy m.in. wchodzą następujące wydziały /oddziały/: operacyjny i szkolenia bojowego, rozpoznawczy i inne.

Na zapasowym SD rozmieszcza się grupa oficerów sztabu zdolna do przyjęcia dowodzenia w wypadku zniszczenia zasadniczego SD.

Tyłowe SD rozmieszcza się z reguły w rejonie tyłowym związku. W jego skład wchodzą wydziały /oddziały/ sztabu wykonujące zadania administracyjne, nie związane bezpośrednio z dowodzeniem działaniami bojowymi.

W niektórych przypadkach oficerowie z innych wydziałów /oddziałów/ sztabu mogą być wyznaczani do pełnienia funkcji oficerów osobistego sztabu dowódcy, pomocników szefa sztabu lub funkcji oficerów specjalnej części sztabu.

Oficerowie sztabu mają duże uprawnienia w zakresie wykonywanych zadań. Na przykład, szef grupy operacyjnej ma prawo wydawania wojskom dodatkowych zarządzeń w celu należytego wykonania

postawionych przez dowódcę zadań. Może także w razie potrzeby samodzielnie podejmować różnorodne decyzje.

Zmianę stanowisk dowodzenia zaleca się przeprowadzać w dwóch rzutach. W pierwszym rzucie znajduje się dowódca z grupą oficerów z każdej komórki sztabu. W drugim rzucie znajduje się szef sztabu oraz pozostały personel stanowiska dowodzenia.

Rejon rozmieszczenia stanowiska dowodzenia wybiera specjalnie wyznaczana grupa oficerów sztabu, w składzie której powinien m.in. znajdować się oficer łączności. Plan zmiany stanowiska dowodzenia zatwierdza dowódca lub szef sztabu.

Na szczeblach związków taktycznych i operacyjnych organizuje się także SD dowódcy artylerii, które rozmieszcza się w pobliżu głównego SD związku. Ponadto na szczeblach od batalionu do korpusu włącznie organizuje się grupy dowodzenia lotnictwem taktycznym. W korpusie, a niekiedy również w dywizji organizuje się także ośrodek bezpośredniego wsparcia lotniczego.

Elementy te rozmieszczają się w rejonach głównych stanowisk dowodzenia. Umożliwiają one utrzymywanie współdziałania pomiędzy wojskami lądowymi, a lotnictwem, głównie w zakresie realizacji zapotrzebowań sił lądowych na rozpoznanie i wykonanie uderzeń lotnictwa na określone obiekty.

Głównym doradcą w sprawach dotyczących koordynacji wsparcia ogniowego jest oficer /szef grupy oficerów/ komórki operacyjnej do spraw lotnictwa.

W celu zachowania ciągłości dowodzenia wojskami w sztabach wojsk lądowych USA przewiduje się przesunięcia poszczególnych oficerów lub całych komórek sztabu.

Dużą uwagę zwraca się na właściwe wykorzystanie samochodów dowódczo-sztabowych, które stanowią zasadnicze elementy stanowisk dowodzenia.

W materiałach zachodnich dość często spotyka się wzmianki o tym, że w warunkach prowadzenia ruchowych działań bojowych z użyciem broni masowego rażenia, obecnie organizowany system dowodzenia nie jest w stanie zapewnić ciągłego kierowania wojskami. Zdaniem specjalistów amerykańskich aktualnie

organizowane stanowiska dowodzenia są nadmiernie rozbudowane oraz niedostatecznie ruchome i manewrowe. Ponadto uważa się, że dowódca związku w czasie działań winien znajdować się każdorazowo na głównym kierunku i decydującym odcinku. Biorąc to pod uwagę, dowódcy związków taktycznych i operacyjnych powinni znajdować się w czasie walki na wysuniętym SD, rozmieszczanym możliwie najbliżej jednostek pierwszorzutowych.

Zdaniem amerykańskich specjalistów wojskowych grupa dowódcy znajdująca się na WSD powinna być mała i mieścić się w 1-2 samochodach sztabowych /ewentualnie w 1-2 samolotach lub śmigłowcach/. W skład tej grupy powinien wchodzić: dowódca związku taktycznego lub operacyjnego, dowódca artylerii, szef służby chemicznej, szef służby inżynieryjnej /lub ich zastępcy/, oficer artylerii plot.

Zmiana WSD może odbywać się transportem naziemnym lub powietrznym. Należy dążyć do tego, aby oś zmiany WSD przechodziła równolegle do linii komunikacji i marszrut przemarszu wojsk. Gdy nie ma możliwości dalszej obserwacji pola walki, grupa WSD powinna wrócić na GSD i stąd realizować dowodzenie wojskami.

W ostatnim okresie w siłach lądowych USA czynione są próby organizowania w związkach taktycznych i operacyjnych powietrznych stanowisk dowodzenia /lub tzw. platform powietrznych - aerial platforms/. Mają one umożliwiać dowodzenie podległymi oddziałami i związkami oraz rodzajami wojsk, działającymi na dużych odległościach i w czasie wysokiego tempa działań.

Zdaniem specjalistów amerykańskich powietrzne SD związków taktycznych i operacyjnych, wyposażone w dalekosiężne środki łączności zapewnią ciągłość dowodzenia oraz zwiększą żywotność i manewrowość całego systemu kierowania wojskami.

Dużą uwagę w procesie dowodzenia wojskami zwraca się na bezpośrednie kontakty oficerów wyższych sztabów z walczącymi wojskami. Uważa się, że kontakty takie pozwalają na lepszą obserwację działań bojowych i udzielanie bardziej skutecznej pomocy walczącym jednostkom. Pozwalają także dokładniej informować dowództwo o sytuacji na polu walki.

W zakończeniu należy podkreślić. że w siłach lądowych USA prowadzi się intensywne prace nad doskonaleniem systemu dowodzenia wojskami.

Poszukuje się bardziej efektywnych form organizacji zarówno sztabów, jak i stanowisk dowodzenia. Prowadzi się badania w celu jak najbardziej racjonalnego wyposażenia dowództw i sztabów w odpowiednie środki transportowe, a także środki i urządzenia łączności i inne.

II. ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI W BATALIONIE.

1. Siły i środki łączności batalionu

Każdy batalion sił lądowych USA posiada kompanię dowodzenia, w składzie której znajduje się pluton łączności. Składa się on z grupy dowodzenia, dwóch sekcji łączności radiowej, sekcji łączności przewodowej i grupy środków ruchomych.

Poszczególne sekcje plutonu łączności wyposażone są w następujące środki i urządzenia łączności:

- pierwsza sekcja łączności radiowej posiada wozy dowódczo-sztabowe, na których zamontowane są w odpowiednich wariantach radiostacje UKF typu AN/VRC-12 i AN/GRC-125 oraz urządzenia pomocnicze;
- druga sekcja łączności radiowej posiada samochodowe radiostacje KF typu AN/GRC-106 oraz radiostacje UKF - batalionowe /typu AN/VRC-12 i AN/GRC-125/ i kompanijne typu AN/PRC-25/ w wersji przenośnej;
- sekcja łączności przewodowej posiada łącznicę telefoniczną 30-numerową, kilka zwijaków polowego kabla lekkiego oraz aparaty telefoniczne;
- w grupie środków ruchomych znajdują się motocykle i samochody osobowo-terenowe.

Organizacja i wyposażenie /prawdopodobne/ plutonu łączności batalionu - jak załącznik 1.

Pierwsza sekcja łączności radiowej zapewnia dowódcy i sztabowi batalionu łączność radiową UKF z przełożonym i podwładnymi głównie w ruchu.

Druga sekcja łączności radiowej zapewnia dowódcy i sztabowi batalionu łączność radiodalekopisową z przełożonym, łączność z lotnictwem, odbiór sygnałów alarmowych i komunikatów ostrzegawczych, a w razie potrzeby również łączność z podwładnymi.

Sekcja łączności przewodowej rozwija i eksploatuje centralę telefoniczną oraz zapewnia przewodową łączność dalekosiężną i wewnętrzną na SD batalionu.

Grupa środków ruchomych zapewnia dostarczanie i wymianę różnych dokumentów i przesyłek.

Pluton łączności batalionu jest w stanie rozwinąć i eksploatować węzeł łączności SD batalionu.

Odpowiednimi środkami radiowymi i przewodowymi dysponują także dowódcy kompanii piechoty i czołgów, pluton moździerzy ciężkich, pluton ppanc, pluton zaopatrywania i transportu, kompanii dowodzenia i innych pododdziałów batalionu.

2. Łączność batalionu

Za organizację i działanie łączności odpowiedzialny jest oficer łączności batalionu, który jest jednocześnie dowódcą plutonu łączności.

Łączność na szczeblu batalionu zapewnia się za pomocą środków radiowych, przewodowych i ruchomych. Dla współdziałania z lotnictwem i artylerią oraz w celu przekazywania sygnałów alarmowych stosowane są także środki łączności wizualnej i dźwiękowej.

Środki łączności radiowej i przewodowej są podstawowymi środkami dowodzenia w batalionie.

W batalionie organizuje się system łączności, który jest uważany za część brygadowego i dywizyjnego przestrzennego systemu łączności. System ten powinien zapewnić dowódcy i sztabowi batalionu dowodzenie podległymi pododdziałami, a także utrzymanie kontaktu ze sztabem przełożonym i sąsiadami oraz kontrolę zabezpieczenia materiałowego i technicznego pododdziałów.

Łączność radiowa jest podstawowym rodzajem łączności. Organizuje się ją do plutonu włącznie.

Łączność radiową z dowództwem i sztabem brygady utrzymuje się w sieci radiowej UKF dowodzenia brygady, w sieci radiowej KF, zaopatrywania brygady, w sieci radiowej UKF rozpoznania brygady i w sieci radiodalekopisowej KF brygady.

W sieci radiowej UKF dowodzenia brygady pracują radiostacje typu AN/VRC-12 dowódcy i szefa sztabu brygady, pomocników szefa sztabu d/s rozpoznania /S-2/, operacyjnych /G-3/ i zaopatrywania /G-4/, pom.oficera operacyjnego d/s lotnictwa, oficera łączności, oficera lotnictwa sił lądowych, oficerów łącznikowych brygady, dowódców batalionów i dywizjonu artylerii wsparcia oraz dowódcy kompanii dowodzenia brygady.

W sieci radiowej KF zaopatrywania brygady pracują radiostacje typu AN/GRC-106 szefa sztabu [illegible]

BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
Nr ewid.

brygady, pom.szefa sztabu d/s zaopatrywania /G-4/, szefa służby transportowej i lekarza brygady, oficera d/s remontu, kompanii dowodzenia i szefów sztabów batalionów ogólnowojskowych.

W sieci radiowej UKF rozpoznania brygady pracują radiostacje typu AN/VRC-12 pomocników szefów sztabów d/s rozpoznania /S-2/ brygady i batalionów.

W sieci radiodalekopisowej KF brygady pracują radiostacje typu AN/GRC-106 głównego i tyłowego SD brygady oraz SD batalionów i pododdziałów wsparcia.

Sztab batalionu utrzymuje także łączność z lotnictwem wspierającym oraz posiada możliwość odbioru sygnałów alarmowych i komunikatów ostrzegawczych.

Łączność z lotnictwem wspierającym utrzymuje się w sieci radiowej UKF wywołania lotnictwa, w której pracują radiostacje typu AN/VRC-24 oficerów lotnictwa sił lądowych znajdujących się na głównym SD dywizji i brygad, w batalionie rozpoznawczym i batalionach ogólnowojskowych będących w styczności z nplem.

Sygnały alarmowe i komunikaty ostrzegawcze odbierane są w sieci radiowej KF powiadamiania dywizji za pomocą odbiornika radiowego typu AN/GRC-5.

Łączność radiową z podwładnymi utrzymuje się:

- w sieci radiowej UKF dowodzenia batalionu;
- w sieci radiowej UKF zaopatrywania batalionu;
- w sieci radiowej UKF rozpoznania batalionu;
- w sieci radiowej UKF kierowania ogniem moździerzy.

W sieci radiowej UKF dowodzenia batalionu pracują radiostacje typu AN/VRC-12 dowódcy i szefa sztabu batalionu, pomocników szefa sztabu d/s rozpoznania /S-2/, operacyjnych /S-3/ i zaopatrywania /S-4/, dowódcy plutonu moździerzy ciężkich, dowódcy kompanii dowodzenia, dowódcy plutonu łączności, dowódcy plutonu ppanc., pom. oficera operac. d/s lotnictwa, dowódcy dowódcy plutonu inż.-sap. oraz dowódców kompanii piechoty i czołgów. Sieć ta zapewnia dowódcy i sztabowi batalionu bezpośrednie dowodzenie podległymi pododdziałami zarówno na postoju, jak i w ruchu.

W sieci radiowej UKF zaopatrywania batalionu pracują radiostacje typu AN/VRC-12 szefa sztabu batalionu, pom.szefa sztabu d/s personalnych /S-1/ i zaopatrywania /S-4/, lekarza batalionu, dowódcy kompanii dowodzenia, plutonu zaopatrywania i transportu, plutonu obsługi technicznej oraz pom. dowódców kompanii piechoty i czołgów. W sieci tej przekazywane są głównie informacje dotyczące zapotrzebowania materiałów i sprzętu bojowego, napraw, udzielania pomocy medycznej i technicznej itp.

W sieci radiowej UKF rozpoznania batalionu pracują radiostacje typu AN/GRC-125 pom.szefa sztabu d/s rozpoznania /S-2/, dowódcy plutonu rozpoznawczego, sekcji czołgów, sekcji rozpoznawczej i drużyny wsparcia. Sieć ta służy do dowodzenia i kierowania pododdziałami plutonu rozpoznawczego oraz do przekazywania meldunków rozpoznawczych z tych pododdziałów do sztabu batalionu.

W sieci radiowej UKF kierowania ogniem moździerzy pracują radiostacje typu AN/GRC-125 dowódcy plutonu moździerzy, wysuniętych PO i działonów moździerzy.

Organizacja łączności radiowej batalionu zmech. - jak załącznik 2.

<u>Łączność przewodowa</u> może być organizowana we wszystkich rodzajach działań, kiedy batalion działa pieszo. W tych warunkach rozwija się ją do plutonu włącznie.

Łączność przewodowa z GSD brygady może być organizowana na kierunku siłami i środkami brygady.

W niektórych przypadkach batalion może się podłączać swoimi środkami do najbliższych węzłów łączności brygady lub dywizji.

Łączność przewodową z podwładnymi organizuje się na kierunkach siłami i środkami batalionu do kompanii piechoty i czołgów, kompanii dowodzenia, plutonu rozpoznawczego, plutonu ppanc, plutonu zaopatrywania i transportu, plutonu obsługi technicznej i plutonu medycznego. Łączność przewodową rozwija się także na SD batalionu. Do budowy łączności przewodowej wykorzystuje się polowy kabel lekki.

Dla dokonywania połączeń telefonicznych stosuje się 30-numerową łącznicę telefoniczną zamontowaną w specjalnym furgonie.

Organizacja łączności przewodowej w batalionie zmech. - jak załącznik 3.

Łączność środkami ruchomymi utrzymywana jest z reguły na kierunkach tak z przełożonym, jak i z podwładnymi. Łącznicy mogą działać pieszo lub na motocyklach i samochodach. Wykorzystuje się ich do przekazywania rozkazów bojowych, zarządzeń, map i innych dokumentów.

III. ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI W BRYGADZIE

1. Siły i środki łączności brygady

Brygada sił lądowych USA[x/] posiada kompanię dowodzenia, w składzie której znajduje się pluton łączności. Składa się on z grupy dowodzenia, dwóch sekcji łączności radiowej, sekcji łączności przewodowej, sekcji składnicy meldunkowej i zespołu naprowadzania lotnictwa.

Poszczególne sekcje plutonu łączności wyposażone są w następujące środki i urządzenia łączności:

- pierwsza sekcja łączności radiowej posiada wozy dowódczo-sztabowe, na których zamontowana jest w odpowiednich wariantach radiostacja UKF typu AN/VRC-12 oraz urządzenia pomocnicze;
- druga sekcja łączności radiowej posiada samochodowe radiostacje KF typu AN/GRC-106 oraz radiostacje UKF w wersji przenośnej;
- sekcja łączności przewodowej posiada centralę telefoniczno-telegraficzną przewożoną na samochodzie, kilka zwijaków kabla jedno i wieloparowego oraz aparaty telefoniczne;
- sekcja składnicy meldunkowej posiada samochody osobowo-terenowe i motocykle.

W plutonie łączności znajduje się również 6-kanałowa stacja radioliniowa /stacja linii radiowej /typu AN/VRC-59.

Organizacja i wyposażenie /prawdopodobne/ plutonu łączności brygady - jak załącznik 4.

Pierwsza sekcja łączności radiowej zapewnia dowódcy i sztabowi brygady łączność radiową UKF z przełożonym i podwładnymi.

---

x/ W siłach lądowych USA występują brygady piechoty, zmechanizowane, pancerne i powietrzno-desantowe wchodzące w skład odnośnych dywizji. Posiadają one organiczne plutony łączności. Ponadto w/w brygady występują jako samodzielne jednostki i wtedy posiadają samodzielne kompanie łączności. W danym skrypcie nie są one omawiane. Brygada jest najmniejszym ogólnowojskowym związkiem taktycznym.

Druga sekcja łączności radiowej zapewnia dowódcy i sztabowi brygady łączność radiodalekopisową z przełożonym.

Sekcja łączności przewodowej rozwija i eksploatuje centralę telefoniczno-telegraficzną i zapewnia dalekosiężną łączność telefoniczną i telegraficzną na łączach radioliniowych i przewodowych oraz łączność telefoniczną wewnętrzną na głównym SD brygady.

Sekcja składnicy meldunkowej zapewnia dostarczanie i wymianę różnych dokumentów i przesyłek.x/

Zespół naprowadzania lotnictwa posiada odpowiednie środki i urządzenia umożliwiające naprowadzanie lotnictwa na określone cele.

Pluton łączności brygady jest w stanie rozwinąć i eksploatować węzeł łączności głównego SD i węzeł łączności tyłowego SD brygady.

Prawdopodobnie jeden wóz dowódczo-sztabowy przydziela się pomocnikowi szefa sztabu d/s zaopatrywania. Pozostałe środki łączności głównie radiowe, niezbędne do zapewnienia łączności tyłowego stanowiska dowodzenia mogą być wydzielane zarówno z plutonu łączności, jak i z kompanii obsługi technicznej brygady.

Łączność radiowa w pododdziałach brygady utrzymywana jest za pomocą własnych środków radiowych.

W sumie w brygadzie amerykańskiej wchodzącej w skład dywizji znajduje się 633 różnego typu radiostacji, a mianowicie:

- w dowództwie, sztabie i kompanii dowodzenia - 47;
- w kompanii rozpoznawczej - 41;
- w dywizjonie artylerii /np. haub. 105 mm/ - 63;
- w kompanii saperów - 30;
- w kompanii obsługi technicznej - 12;
- w batalionie piechoty - 154;
- w batalionie czołgów - 132.

---

x/ Składnica meldunkowa - w/g pojęć służby łączności sił lądowych USA - przeznaczona jest do odbioru i przesyłania różnych dokumentów i przesyłek tajnych i służbowych, a także do odbioru wiadomości, które mają być przekazywane za pomocą technicznych środków łączności i do dostarczania adresatom wiadomości odebranych przez techniczne środki łączności. Proces przesyłania dokumentów i przesyłek Amerykanie nazywają służbą meldunkową.

2. Łączność brygady

Za organizację łączności, a także za szkolenie i gotowość bojową plutonu łączności odpowiedzialny jest oficer łączności brygady. Pełni on równocześnie funkcje dowódcy plutonu łączności kompanii dowodzenia brygady.

Łączność na szczeblu brygady zapewnia się za pomocą środków radiowych i przewodowych oraz przy pomocy ruchomych środków łączności i oficerów łącznikowych.

Podstawowymi środkami łączności w brygadzie są środki radiowe, natomiast dla łączności z przełożonym - środki radioliniowe i radiowe. Środki przewodowe mogą być wykorzystywane tylko w określonych warunkach i sprzyjających sytuacjach, np. w rejonach ześrodkowania wojsk, w obronie, a także na stanowiskach dowodzenia. Środki ruchome uzupełniają w/w techniczne środki łączności, a wykorzystywane będą szczególnie intensywnie w wypadku przerw w łączności radiowej lub przewodowej.

Łączność radiowa jest podstawowym rodzajem łączności brygady. Korespondencja przekazywana za pomocą środków radiowych jest maskowana za pomocą specjalnych urządzeń kodowo-szyfrujących lub automatycznie utajniających.

Łączność radiową z dowództwem i sztabem dywizji utrzymuje się w sieci radiowej UKF dowodzenia dywizji oraz w systemie łączności radiodalekopisowej KF dywizji, a mianowicie: w sieci operacyjno-rozpoznawczej i w sieci zaopatrywania dywizji.

W sieci radiowej UKF dowodzenia dywizji pracują radiostacje typu AN/VRC-12 dowódcy, zastępcy dowódcy i szefa sztabu dywizji, pomocnika szefa sztabu dywizji d/s rozpoznania, /G-2/, pomocnika szefa sztabu dywizji d/s operacyjnych /G-3/, dowódców brygad, dowódcy artylerii dywizji, batalionu rozpoznawczego, batalionu inżynieryjno-saperskiego i batalionu lotniczego. W sieci tej przekazywane są informacje bezpośrednio pomiędzy poszczególnymi korespondentami sieci.

W radiodalekopisowej sieci KF operacyjno-rozpoznawczej dywizji pracują radiostacje typu AN/GRC-106 głównego i zapasowego SD dywizji, SD dowództwa artylerii dywizji, głównych SD brygad i batalionu rozpoznawczego dywizji.

W sieci tej przekazuje się głównie informacje dotyczące spraw operacyjnych i rozpoznawczych. W razie potrzeby może ona zastąpić sieć dowodzenia dywizji.

W radiodalekopisowej sieci KF zaopatrywania dywizji pracują radiostacje typu AN/GRC-106 tyłowego SD dywizji i tyłowych SD brygad, SD dowództwa artylerii i batalionu rozpoznawczego dywizji. W sieci tej przekazuje się przede wszystkim zarządzenia dotyczące zaopatrywania dywizji i brygad.

Wymienione wyżej sieci radiodalekopisowe służą głównie do przekazywania takich informacji, które powinny być zarejestrowane na odpowiednich dokumentach. Przekazywane informacje są automatycznie kodowane i rozkodowywane.

Wymiana radiowa w sieciach radiodalekopisowych może się także odbywać fonem.

Sztab brygady utrzymuje także łączność z lotnictwem wspierającym działania bojowe dywizji oraz posiada możliwość odbioru sygnałów alarmowych i komunikatów ostrzegawczych.

Łączność z lotnictwem wspierającym utrzymuje się w dywizyjnej sieci radiowej UKF wywołania lotnictwa, w której pracują radiostacje typu AN/VRC-24 oficerów lotnictwa sił lądowych znajdujących się na głównym SD dywizji i brygad, w batalionie rozpoznawczym i batalionach ogólnowojskowych będących w styczności z nieprzyjacielem. Sieć tę wykorzystuje się do wywołania zarówno planowanych, jak i doraźnych uderzeń lotnictwa, dokonywanych na zapotrzebowanie jednostek lądowych.

Sygnały alarmowe i komunikaty ostrzegawcze odbierane są w sieci radiowej KF powiadamiania dywizji. W sieci tej pracują radiostacje typu AN/GRC-106 rozmieszczone na głównym i zapasowym SD dywizji oraz odbiorniki radiowe KF typu AN/GRC-5 rozmieszczone na tyłowym SD dywizji, SD dowództwa wsparcia dywizji, SD dowództwa artylerii dywizji i w poszczególnych dywizjonach artylerii, na głównych SD brygad, w batalionie rozpoznawczym, batalionie lotniczym, batalionie inżynieryjno-saperskim, batalionie zaopatrywania i transportu, batalionie medyczno-sanitarnym oraz w każdym batalionie ogólnowojskowym i każdym rejonowym węźle łączności dywizji.

Łączność radiową z podwładnymi utrzymuje się:

- w sieci radiowej UKF dowodzenia brygady;
- w sieci radiowej KF zaopatrywania brygady;
- w sieci radiowej UKF rozpoznania brygady;
- w sieci radiodalekopisowej KF brygady,

W sieci radiowej UKF dowodzenia brygady pracują radiostacje typu AN/VRC-12 dowódcy brygady, szefa sztabu brygady, pomocników szefa [illegible] sztabu d/s rozpoznania /S-2/, operacyjnych /G-3/ i zaopatrywania /G-4/, pomocnika oficera operacyjnego d/s lotnictwa, oficera łączności, oficera lotnictwa sił lądowych, oficerów łącznikowych brygady, dowódców batalionów i dywizjonu artylerii wsparcia oraz dowódcy kompanii dowodzenia. Sieć ta zapewnia dowódcy i sztabowi brygady bezpośrednie dowodzenie podległymi pododdziałami tak na postoju, jak i w ruchu.

W sieci radiowej KF zaopatrywania brygady pracują radiostacje typu AN/VRC-106 szefa sztabu brygady, pomocnika szefa sztabu d/s zaopatrywania /G-4/, szefa służby transportowej i lekarza brygady, oficera d/s remontu, kompanii dowodzenia i szefów sztabów batalionów ogólnowojskowych. Sieć ta jest przeznaczona do kierowania dowozem zaopatrzenia oraz do przekazywania informacji o charakterze administracyjnym.

W sieci radiowej UKF rozpoznania brygady pracują radiostacje typu AN/VRC-12 pomocników szefów sztabów d/s rozpoznania /S-2/ brygady i batalionów. Sieć ta jest przeznaczona do przekazywania informacji dotyczących sytuacji taktycznej nieprzyjaciela.

W sieci radiodalekopisowej KF brygady pracują radiostacje typu AN/GRC-106 głównego i tyłowego SD brygady oraz SD batalionów i pododdziałów wsparcia. Sieć ta jest przeznaczona przede wszystkim do przekazywania takich informacji z zakresu planowania, zaopatrywania i uzupełnień, z którymi wiąże się potrzeba posiadania dokumentów tekstowych.

Oddzielną łączność radiową organizuje się w dywizjonie artylerii wsparcia. Organizuje się ją w sieci radiowej UKF dywizjonu artylerii, w której pracują radiostacje typu AN/VRC-12 dowódcy dywizjonu, wysuniętych obserwatorów artyleryjskich oraz oficerów łącznikowych przy batalionach

ogólnowojskowych i dowództwie brygady. W sieci tej utrzymuje się także łączność współdziałania pomiędzy artylerią i piechotą.

Oddzielną łączność radiową organizuje się także w kompanii rozpoznawczej, kompanii saperów, kompanii obsługi technicznej. W tym celu wykorzystuje się środki radiowe znajdujące się w wyposażeniu tych pododdziałów. Łączność tę organizują dowódcy wymienionych pododdziałów przy ścisłej współpracy z oficerem łączności brygady.

Organizacja łączności radiowej brygady /piechoty, zmechanizowanej, pancernej/- jak załącznik 5.

Łączność radioliniową z przełożonym utrzymuje się w dywizyjnym przestrzennym systemie łączności, pomiędzy głównym SD brygady, a głównym SD /lub innym węzłem łączności/ dywizji. W celu utrzymywania tej łączności wykorzystuje się 12-kanałową stację radioliniową typu AN/VRC-59. Stacja ta rozwijana jest w rejonie węzła łączności głównego SD brygady.

Łączność przewodowa w brygadzie może być organizowana i szeroko wykorzystywana w obronie, w rejonie wyczekiwania /ześrodkowania/, w rejonie tyłowym dla potrzeb kierowania zaopatrywaniem, a także na stanowiskach dowodzenia dla potrzeb łączności wewnętrznej.

Do budowy linii łączności dalekosiężnej wykorzystuje się jednoparowy kabel polowy, natomiast dla potrzeb łączności wewnętrznej na stanowiskach dowodzenia brygady wykorzystuje się także specjalne kable wieloparowe.

Podstawowym aparatem telefonicznym jest aparat induktorowy typu TA-312/PT, natomiast dla dokonywania połączeń abonentów telefonicznych stosuje się łącznicę telefoniczną 60-numerową typu SB-86 W/TA-207. Łącznica ta jest zamontowana w furgonie, który może być przewożony na samochodzie lub śmigłowcem.

Amerykanie uważają, że zamontowanie łącznicy telefonicznej w furgonie zwiększa możliwości transportu łącznicy, przyspiesza i ułatwia rozwijanie węzła łączności głównego SD brygady oraz zapewnia lepsze warunki jego obsługi i eksploatacji.

Łączność przewodowa z przełożonym może być utrzymywana w dywizyjnym rejonowym systemie łączności. W systemie tym może być utrzymywana łączność telefoniczna i telegraficzna dalekopisowa.

Łączność przewodową z podwładnymi organizuje się na kierunkach siłami i środkami brygady do batalionów, dywizjonu artylerii, kompanii dowodzenia i kompanii ABC. O ile pozwalają na to czas i warunki, łączność przewodowa może być także organizowana pomiędzy głównym i tyłowym SD brygady.

Organizacja łączności przewodowej brygady /piechoty zmechanizowanej, pancernej/ - jak załącznik 6.

W wypadku gdy łączność przewodowa z podległymi pododdziałami nie będzie organizowana oraz jeśli będą występowały trudności w wykorzystaniu łączności radiowej, odpowiednie informacje mogą być w razie potrzeby przesyłane za pomocą łączników na motocyklach lub samochodach osobowo-terenowych, a niekiedy również na śmigłowcach.

WOJSKOWA BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
Nr ewid.

IV. ORGANIZACJA ŁĄCZNOSCI W DYWIZJI

1. Siły i środki łączności dywizji

Dywizja sił lądowych USA[x/] posiada batalion łączności, który przeznaczony jest do:

- zapewnienia łączności telekomunikacyjnej wszystkim rzutom dowództwa i sztabu dywizji;
- rozwijania i eksploatacji dywizyjnego przestrzennego systemu łączności;
- zapewnienia łączności ze sztabem każdej brygady w kanałach zwielokrotnionych z dwóch rzutów dowództwa i sztabu dywizji;
- zapewnienia poprzez węzły łączności przestrzennego systemu łączności obsługi jednostek rozmieszczonych w pobliżu tych węzłów;
- zapewnienia naziemnej służby meldunkowej;
- dokonywania napraw wszystkich środków i urządzeń łączności.

Organizacja i wyposażenie /prawdopodobne/ batalionu łączności dywizji /piechoty, zmechanizowanej, pancernej/ - jak załącznik 7.

Batalion łączności dywizji jest w stanie rozwinąć i eksploatować następujące węzły łączności:

- główny węzeł łączności dywizji;
- zapasowy węzeł łączności dywizji;
- tyłowy węzeł łączności dywizji;
- trzy rejonowe /pomocnicze/ węzły łączności dywizji;
- węzeł łączności dowództwa wsparcia dywizji.

Główny, zapasowy i tyłowy węzeł łączności są to tzw. węzły dowódcze przeznaczone do zapewnienia łączności dowództwu i sztabowi dywizji oraz dowódcom i sztabom rozmieszczonym w bliskiej odległości od stanowisk dowodzenia dywizji.

Rejonowe węzły łączności przeznaczone są do zapewnienia łączności z jednostkami znajdującymi się w określonym rejonie działań bojowych.

---

x/ W siłach lądowych USA występują dywizje piechoty, zmechanizowane, pancerne, powietrzno-desantowe i kawalerii powietrznej. Wszystkie dywizje posiadają organiczne bataliony łączności. Dywizja jest podstawowym związkiem taktycznym.

Podstawowymi elementami dowódczych węzłów łączności są centrale telefoniczne i telegraficzne oraz wozy dowódczo-sztabowe. Natomiast podstawowymi elementami rejonowych węzłów łączności są centrale telefoniczne i telegraficzne oraz stacje radioliniowe.

W oparciu o wymienione wyżej węzły łączności organizuje się dywizyjny przestrzenny system łączności /zwany również siatkowym systemem łączności/. System ten umożliwia zestawianie wielokanałowych torów /obwodów/ dalekosiężnych przeznaczonych do przesyłania informacji między głównym SD dywizji i jednostkami podległymi oraz między SD dowództwa wsparcia dywizji i jednostkami wsparcia i zaopatrzenia. Dlatego też łącza dalekosiężne przestrzennego systemu łączności dywizji zapewniają połączenie rzutów sztabu dywizji z bezpośrednio podległymi oddziałami i pododdziałami oraz między tymi jednostkami.

Łącza dalekosiężne tworzone są za pomocą wielokanałowych stacji radioliniowych, a w sprzyjającej sytuacji również za pomocą linii przewodowych. Oddziały i pododdziały dywizji podłączają się w razie potrzeby do węzłów dywizyjnych za pomocą środków radioliniowych i radiowych, a niekiedy również i przewodowych.

Zasadnicza część obwodów łączności dalekosiężnej jest przeznaczona do powszechnego użytku, to znaczy dla wszystkich abonentów. Jednak w uzasadnionych wypadkach ważniejszym abonentom, za zezwoleniem dowódcy dywizji, mogą być wydzielane łącza wyłącznie dla ich potrzeb. Są to uprzywilejowani abonenci, którym połączenia zestawia się w pierwszej kolejności.

Ponieważ każdy węzeł łączności przestrzennego systemu łączności dywizji jest połączony nie mniej niż z dwoma innymi /sąsiednimi/ węzłami, pozwala to na tworzenie obwodów okrężnych i uzyskiwanie dodatkowych połączeń pomiędzy abonentami różnych węzłów łączności.

Przestrzenny system łączności dywizji jest połączony z wielokanałowym systemem łączności korpusu armijnego i z przestrzennym systemem łączności armii polowej. Połączenie systemu łączności korpusu z przestrzennym systemem łączności

dywizji zapewniają pododdziały łączności korpusu. Z zasady system łączności korpusu kończy się, a siatkowy system łączności dywizji rozpoczyna na głównym węźle łączności dywizji. Połączenia pomiędzy przestrzennymi systemami łączności armii i dywizji zapewniają pododdziały łączności armii. Siatkowy system łączności armii kończy się, a siatkowy system łączności dywizji rozpoczyna na węźle łączności dowództwa wsparcia dywizji /lub tyłowym węźle łączności dywizji/.

Podstawowymi środkami łączności w dywizji są środki radiowe i radioliniowe. Środki przewodowe mają ograniczone zastosowanie. W ustabilizowanej sytuacji taktycznej uzupełniają one kanały łączności radiowej i radioliniowej oraz mają szerokie zastosowanie dla potrzeb łączności wewnętrznej na stanowiskach dowodzenia dywizji. Natomiast w każdej sytuacji wykorzystuje się łączników na śmigłowcach i pojazdach w celu przewożenia wszelkiego rodzaju dokumentów i przesyłek.

Jako środki radiowe stosuje się radiostacje i odbiorniki pracujące zarówno w paśmie krótkofalowym jak i ultrakrótkofalowym. Radiostacje KF dużej mocy stosuje się głównie do utrzymywania łączności dalekopisowej, alarmowej oraz do organizowania radiowych sieci dowodzenia i administracyjnych. Radiostacje UKF stosuje się głównie do organizowania radiowych sieci dowodzenia przeznaczonych głównie do utrzymywania łączności w ruchu z wozów dowódczo-sztabowych.

W celu zorganizowania łączności radiowej dywizji wykorzystuje się środki radiowe zarówno batalionu łączności, jak i innych organów i pododdziałów, a mianowicie:

- dowództwa, sztabu i kompanii dowodzenia dywizji /22 radiostacje/;
- batalionu rozpoznawczego /204 radiostacje/;
- batalionu inżynieryjno-saperskiego /181 radiostacji/;
- batalionu lotniczego /109 radiostacji/;
- artylerii dywizyjnej /365 radiostacji/;
- tyłów dywizji /117 radiostacji/.

Dla potrzeb łączności radioliniowej wykorzystuje się 12-kanałowe stacje radioliniowe typu AN/TRC-107 wraz z urządzeniem zwielokrotniającym typu AN/TCC-45.

Odpowiednie środki i urządzenia batalionu łączności i innych pododdziałów dywizyjnych wykorzystuje się w celu organizowania łączności przewodowej i służby meldunkowej.

2. Łączność dywizji

Za organizację łączności dywizji odpowiedzialny jest oficer łączności dywizji. Pełni on równocześnie dwie funkcje: sztabową - jest oficerem części specjalnej sztabu oraz dowódczą-dowodzi batalionem łączności dywizji.

W dywizji sił lądowych USA organizuje się następujące systemy łączności:

- system łączności dowodzenia za pomocą radiostacji pracujących fonem;
- system łączności radiodalekopisowej;
- system łączności z lotnictwem;
- system łączności powiadamiania;
- system łączności wielokanałowej;
- służbę meldunkową.

Łączność radiowa jest jednym z podstawowych rodzajów łączności. Szczególnie istotne znaczenie posiada ona w ruchu.

Cała korespondencja przekazywana środkami radiowymi jest maskowana za pomocą specjalnych urządzeń kodowo-szyfrujących lub automatycznie utajniających.

Łączność radiowa z dowództwem i sztabem korpusu utrzymuje się w radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 1 korpusu, w radiodalekopisowej sieci KF rozpoznania korpusu oraz w razie potrzeby radiodalekopisowej sieci KF zaopatrywania armii polowej.

W radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 1 korpusu pracują radiostacje typu AN/GRC-108[x/] głównego i zapasowego SD korpusu oraz głównych SD dywizji.

Sieć ta wykorzystywana jest przede wszystkim przez dowództwo korpusu i dywizji do wymiany informacji dotyczących spraw taktyczno-operacyjnych.

W radiodalekopisowej sieci KF rozpoznania korpusu pracują radiostacje typu AN/GRC-108 głównego i zapasowego SD korpusu, SD grupy lotnictwa sił lądowych, SD rozpoznawczego pułku pancernego korpusu i głównych SD dywizji.

x/ Radiostacja AN/GRC-108 składa się z radiostacji AN/GRC-106 oraz wzmacniacza mocy wyjściowej nadajnika, co pozwala uzyskać moc radiostacji do 2000 watów i zasięg łączności do 1000 km. Jest to radiostacja jednowstęgowa, nazywana również stacją radiodalekopisową.

Powyższa sieć radiowa wykorzystywana jest głównie przez organa rozpoznawcze korpusu i dywizji do wymiany informacji dotyczących rozpoznania nieprzyjaciela.

Łączność radiową pomocnika szefa sztabu dywizji d/s zaopatrywania /G-4/ z pomocnikiem szefa sztabu armii polowej d/s zaopatrywania, utrzymuje się w radiodalekopisowej sieci KF zaopatrywania armii polowej, w której pracują radiostacje typu AN/GRC-108 tyłowych SD armii polowej, korpusu armijnego i dywizji wchodzących w skład danego korpusu.

Główną radiostacją tej sieci jest radiostacja tyłowego SD armii. Ponieważ sztab korpusu nie organizuje materiałowo-technicznego zaopatrywania, zapotrzebowania dotyczące zaopatrywania są przesyłane z dywizji bezpośrednio do armii. Radiostacja tyłowego SD korpusu prowadzi tylko nasłuch za wymianą radiową pomiędzy dywizjami, a armią polową.

Łączność radiową z lotnictwem wspierającym utrzymuje się w radiodalekopisowej sieci KF wywołania lotnictwa armii polowej, w której pracują radiostacje typu AN/GRC-108 głównych SD armii polowej, korpusu i dywizji. Sieć ta jest również nazywana siecią wsparcia lotniczego. Organizuje ją sztab armii polowej dla potrzeb korpusu i dywizji. Główną radiostacją tej sieci jest radiostacja głównego SD korpusu. W sieci tej przekazywane są informacje dotyczące wsparcia lotniczego poszczególnych dywizji.

Łączność radiowa z podwładnymi utrzymywana jest w następujących sieciach radiowych:

- w sieci radiowej UKF dowodzenia dywizji;
- w sieci radiowej UKF sztabu dywizji;
- w radiodalekopisowej sieci KF operacyjno-rozpoznawczej;
- w radiodalekopisowej sieci KF wsparcia;
- w radiodalekopisowej sieci KF zaopatrywania;
- w dywizyjnej sieci UKF wywołania lotnictwa;
- w dywizyjnej sieci KF powiadamiania.

W sieci radiowej UKF dowodzenia dywizji pracują radiostacje typu AN/VRC-12 dowódcy, zastępcy dowódcy i szefa sztabu dywizji, pomocnika szefa sztabu dywizji d/s rozpoznawczych /G-2/, pomocnika szefa sztabu d/s operacyjnych /G-3/, dowódców brygad,

dowódcy artylerii dywizji, batalionu rozpoznawczego, batalionu inżynieryjno-saperskiego i batalionu lotniczego.

W sieci radiowej UKF sztabu dywizji pracują radiostacje typu AN/VRC-12 szefa sztabu dywizji, pomocnika szefa sztabu d/s personalnych /G-1/, pomocnika G-2, pomocnika G-3 d/s lotnictwa, pomocnika szefa sztabu d/s zaopatrywania/G-4/, oficera łączności, oficera służby chemicznej, oficerów łącznikowych, komendanta ochrony sztabu i kompanii dowodzenia sztabu dywizji.

W obydwu wymienionych sieciach radiowych informacje przekazywane są fonem bezpośrednio pomiędzy poszczególnymi korespondentami tych sieci.

W radiodalekopisowej sieci KF operacyjno-rozpoznawczej dywizji pracują radiostacje typu AN/GRC-106 głównego i zapasowego SD dywizji, SD dowództwa artylerii dywizji, głównych SD brygad i batalionu rozpoznawczego. W sieci tej przekazuje się zasadnicze informacje dotyczące spraw taktyczno-operacyjnych i rozpoznawczych. W razie potrzeby może ona zastąpić sieć radiową dowodzenia dywizji.

W radiodalekopisowej sieci KF wsparcia dywizji pracują radiostacje typu AN/GRC-106 głównego i tyłowego SD dywizji, SD dowództwa wsparcia dywizji, batalionu lotniczego, batalionu inżynieryjno-saperskiego, batalionu remontowego, batalionu zaopatrywania i transportu, batalionu medyczno-sanitarnego i rejonowych węzłów łączności dywizji. Jest to sieć ogólnego przeznaczenia. Zapewnia się w niej łączność wszystkim oddziałom i pododdziałom rozmieszczonym w rejonie tyłowym dywizji. W sieci tej przekazuje się informacje dotyczące spraw dowodzenia, rozpoznania i zaopatrywania.

W radiodalekopisowej sieci KF zaopatrywania dywizji pracują radiostacje typu AN/GRC-106 tyłowych SD dywizji i brygad, SD dowództwa artylerii dywizji i batalionu rozpoznawczego dywizji. W sieci tej przekazuje się przede wszystkim zarządzenia dotyczące zaopatrywania dywizji i brygad.

Radiodalekopisowe sieci dywizji przeznaczone są głównie do przekazywania informacji udokumentowanej i utajnianych za pomocą specjalnych urządzeń utajniających. W razie potrzeby wymiana radiowa w tych sieciach może się także odbywać fonem.

Decyduje o tym główna radiostacja sieci.

W dywizyjnej sieci UKF wywołania lotnictwa pracują radiostacje typu AN/VRC-24 oficerów łącznikowych sił powietrznych znajdujących się na głównych SD dywizji i brygad, w batalionie rozpoznawczym i batalionach ogólnowojskowych będących w styczności z nieprzyjacielem. Sieci tej używa się do wywołania zarówno planowanych, jak i doraźnych uderzeń lotnictwa, dokonywanych na zapotrzebowanie jednostek lądowych.

W dywizyjnej sieci KF powiadamiania pracują radiostacje typu AN/GRC-106 głównego i zapasowego SD dywizji oraz odbiorniki radiowe KF typu AN/GRC-5 rozmieszczone na tyłowym SD dywizji, SD dowództwa wsparcia dywizji, SD dowództwa artylerii dywizji i w poszczególnych dywizjonach artylerii, na głównych SD brygad, w batalionie rozpoznawczym, batalionie lotniczym, batalionie inżynieryjno-saperskim, batalionie remontowym, batalionie zaopatrywania i transportu, batalionie medyczno-sanitarnym oraz w każdym batalionie ogólnowojskowym i każdym rejonowym węźle łączności dywizji.

W sieciach radiowych wywołania lotnictwa i powiadamiania dywizji informacje przekazywane są fonem.

Organizacja łączności radiowej dywizji /piechoty, zmechanizowanej, pancernej/ - jak załącznik 8.

<u>Dywizyjny przestrzenny system łączności /siatkowy system łączności dywizji/</u> organizuje się w celu zapewnienia bezpośrednich torów wielokanałowych, przeznaczonych do przesyłania informacji między głównym SD dywizji, a jednostkami bojowymi oraz między SD dowództwa wsparcia dywizji, a jednostkami wsparcia dywizji.

Podczas organizacji systemu przestrzennego stosuje się między innymi następujące zasady:

1. Z głównego SD dywizji organizuje się bezpośrednią łączność z głównym SD każdej brygady i SD batalionu rozpoznawczego. Ponadto główne SD dywizji ma bezpośrednią łączność z zapasowym SD dywizji SD dowództwa artylerii dywizji i SD dowództwa wsparcia dywizji.

2. Z zapasowego SD dywizji organizuje się bezpośrednią łączność do głównego SD każdej brygady pierwszego rzutu, a w razie potrzeby również do SD dowództwa artylerii dywizji.
3. Z SD dowództwa wsparcia dywizji organizuje się bezpośrednią łączność z elementami wsparcia jednostek pierwszego rzutu. Łączność tę utrzymuje się poprzez rejonowe węzły łączności, na których dokonuje się odpowiednich połączeń w celu zestawienia stałych połączeń bezpośrednich.
4. Oddzielne połączenia dalekosiężne dokonują się także pomiędzy rejonowymi węzłami łączności.

Podstawowymi środkami przeznaczonymi do tworzenia dalekosiężnych kanałów łączności są 12-kanałowe stacje radioliniowe typu AN/TRC-107 z urządzeniem zwielokrotniającym typu AN/TCC-45. W sprzyjających warunkach pomiędzy poszczególnymi węzłami łączności może być także organizowana łączność przewodowa.x/ Środki przewodowe mogą być także wykorzystywane przez poszczególne oddziały i pododdziały dywizji w celu podłączenia się do najbliższych węzłów łączności i uzyskania możliwości wchodzenia w system łączności wielokanałowej oraz łączenia się z żądanym abonentem zarówno dywizyjnego jak i armijnego systemu łączności.

Zastosowanie urządzeń łączności wielokanałowej umożliwia otrzymanie na poszczególnych stanowiskach dowodzenia i rejonowych węzłach łączności zarówno bezpośrednich łączy dalekosiężnych między poszczególnymi węzłami łączności i abonentami upoważnionymi do korzystania z takich łączy jak i zestawienie na stałe /lub określony czas/ odpowiednich łączy dalekosiężnych przechodzących kolejno przez kilka węzłów łączności tak dowódczych, jak i rejonowych. W ten sposób istnieje możliwość uzyskiwania szeregu okrężnych relacji łączności pomiędzy poszczególnymi dowództwami i sztabami. Relacje te mogą być okrężne tylko w sensie technicznym, natomiast przez użytkownika mogą być po zestawieniu traktowane jako bezpośrednie.

W celu jak najbardziej skutecznego wykorzystania dywizyjnego przestrzennego systemu łączności, na każdym stanowisku dowodzenia dywizji, a także na SD dowództwa wsparcia, SD dowództwa artylerii, głównym SD brygady oraz w rejonowych węzłach łączności dywizji stosuje się połączenia łącznic wewnętrznych

x/ Linie przewodowe rozwijane pomiędzy poszczególnymi węzłami łączności są zwielokrotniane za pomocą telefonicznych i telegraficznych urządzeń zwielokrotniających.

z łącznicami dalekosiężnymi. W ten sposób upoważnieni abonenci mogą uzyskiwać w krótkim czasie odpowiednie połączenia dalekosiężne zarówno w dywizyjnym, jak i armijnym systemie łączności.

Ponieważ stanowiska dowodzenia korpusu armijnego mają także odpowiednie połączenia z elementami armijnego systemu łączności, istnieje również możliwość uzyskania odpowiednich połączeń z bezpośrednim przełożonym - dowództwem i sztabem korpusu armijnego.

Wszystkie kanały telefoniczne zarówno łączności dalekosiężnej, jak i wewnętrznej wprowadza się do 120-numerowej centrali telefonicznej typu AN/MTC-3, natomiast kanały telegraficzne doprowadza się do 12-numerowej centrali telegraficznej typu AN/MSC-29. W rejonowych węzłach łączności dywizji stosowane są centrale o mniejszej pojemności, a mianowicie: 60-numerowa centrala telefoniczna typu AN/MTC-7 i 3-numerowa centrala telegraficzna typu AN/MGC-17.

Za pomocą tych central dokonuje się odpowiednich połączeń w celu zestawienia żądanego łącza telefonicznego lub telegraficznego.

W dywizyjnym przestrzennym systemie łączności utrzymuje się łączność telefoniczną i telegraficzną dalekopisową. Prowadzone są także próby zastosowania łączności fototelegraficznej. Łączność telefoniczna i telegraficzna w większości jest utajniana za pomocą urządzeń kodowo-szyfrujących i utajniających.

Organizacja dywizyjnego przestrzennego systemu łączności - jak załącznik 9.

Służba meldunkowa

W dywizji organizuje się lotniczą i naziemną służbę meldunkową na samochodach i motocyklach.

Lotniczą służbę meldunkową organizuje się siłami i środkami batalionu lotniczego, natomiast służbę lądową organizuje się siłami i środkami batalionu łączności dywizji.

Służbę meldunkową z przełożonym organizuje sztab korpusu, natomiast sztab dywizji organizuje służbę meldunkową z podległymi jednostkami.

Łącznicy służby meldunkowej dywizji dostarczają przesyłki bezpośrednio do sztabów brygad i do innych ważniejszych oddziałów i pododdziałów dywizji z dowódczych węzłów łączności. Rejonowe węzły łączności nadają i odbierają przesyłki tylko w ramach ich zasięgu działania.

V. ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI W KORPUSIE ARMIJNYM

1. Siły i środki łączności korpusu

Korpus armijny sił lądowych USA posiada batalion łączności, który przeznaczony jest do zapewnienia dowództwu i sztabowi korpusu bezpośredniej łączności z dowództwami i sztabami podległych dywizji, dowództwami i sztabami artylerii korpusu i dywizji oraz z przydzielonymi jednostkami wsparcia bojowego.

Podstawowym zadaniem batalionu łączności korpusu jest:

- zapewnienie łączności wszystkim rzutom dowództwa i sztabu korpusu;
- rozwijanie i eksploatacja wielokanałowego systemu łączności, za pomocą którego utrzymuje się łączność dalekosiężną z dowództwem i sztabem armii oraz podległymi związkami taktycznymi i oddziałami;
- rozwijanie i eksploatacja wielokanałowego systemu łączności, za pomocą którego utrzymuje się łączność dalekosiężną ze sztabami artylerii korpusu;
- zapewnienie naziemnej i lotniczej służby meldunkowej;
- dokonywanie napraw wszystkich środków i urządzeń łączności.

Organizacja i wyposażenie /prawdopodobne/ batalionu łączności korpusu - jak załącznik 10.

Batalion łączności korpusu jest w stanie rozwinąć i eksploatować następujące węzły łączności:

- główny węzeł łączności korpusu;
- zapasowy węzeł łączności korpusu;
- tyłowy węzeł łączności korpusu.

Podstawowymi elementami tych węzłów łączności są centrale telefoniczne i telegraficzne oraz 12-kanałowe stacje radioliniowe.

W oparciu o węzły łączności korpusu organizuje się wielokanałowy system łączności korpusu, który zapewnia dowództwu i sztabowi korpusu, a także dowództwu i sztabowi artylerii korpusu bezpośrednią łączność dalekosiężną z przełożonym i jednostkami podległymi, łączność wewnętrzną dla poszczególnych rzutów sztabu KA oraz służbę meldunkową korpusu.

Wielokanałowy system łączności korpusu stanowi ogniwo pośrednie pomiędzy armijnym i dywizyjnymi przestrzennymi systemami łączności wielokanałowej. Dlatego też Amerykanie system łączności korpusu włączają niekiedy w armijny przestrzenny system łączności, ponieważ z zasady nie mniej niż dwa rzuty dowództwa i sztabu korpusu mają połączenia z głównym SD armii polowej za pomocą obwodów dalekosiężnych, rozwijanych i eksploatowanych przez jednostki łączności armii.

W systemie łączności korpusu stosowane są wszystkie rodzaje środków łączności. Podstawowymi środkami łączności są środki radioliniowe i radiowe. Środki przewodowe podobnie, jak w dywizji mają ograniczone zastosowanie. Wykorzystywane one są głównie dla organizacji łączności wewnętrznej na poszczególnych stanowiskach dowodzenia. Natomiast w każdej sytuacji wykorzystuje się łączników na samolotach, śmigłowcach i pojazdach w celu przewożenia wszelkiego rodzaju dokumentów i przesyłek pocztowych.

Jako środki radioliniowe stosuje się 12-kanałowe stacje radioliniowe typu AN/TRC-24 z urządzeniem zwielokrotniającym typu AN/TCC-7 lub 12-kanałowe stacje radioliniowe typu AN/TRC-107 z urządzeniem zwielokrotniającym typu AN/TCC-45.

Jako środki radiowe stosuje się radiostacje typu AN/GRC-108 /tzw. stacje radiodalekopisowe/ pracujące w paśmie krótkofalowym, za pomocą których utrzymuje się dwustronną łączność radiodalekopisową z przełożonym i podwładnym oraz prowadzi nasłuch pracy słuchowej w sieciach radiowych korpusu i armii.

W celu dokonywania odpowiednich połączeń na węzłach łączności korpusu, wykorzystuje się centrale telefoniczne typu AN/MTC-1 i telegraficzne typu AN/MGC-9, zmontowane na oddzielnych samochodach.

2. Łączność korpusu

Za organizację łączności korpusu odpowiedzialny jest oficer łączności korpusu. Na podstawie pełnomocnictw udzielanych przez dowódcę korpusu sprawuje on także nadzór operacyjny nad wszystkimi jednostkami łączności korpusu.

W korpusie armijnym sił lądowych USA organizuje się następujące systemy łączności:

- wielokanałowy system łączności dowodzenia korpusu;
- wielokanałowy system łączności artylerii korpusu;
- system łączności radiodalekopisowej korpusu.

Wielokanałowy system łączności dowodzenia korpusu rozwijany jest z głównego SD korpusu. Łączy on bezpośrednio główne SD korpusu z zapasowym SD korpusu, SD dowództwa artylerii korpusu, głównymi SD podległych dywizji i brygad, SD rozpoznawczego pułku pancernego i grupy lotnictwa sił lądowych. W systemie tym dowództwo i sztab korpusu mają możność uzyskania bezpośrednich połączeń z podległymi dowództwami i sztabami.

Na każdym kierunku wykorzystuje się do 24 kanałów telefonicznych i telegraficznych, szyfrowanych za pomocą specjalnych urządzeń szyfrujących lub automatycznie utajniających.

Łączność z dowództwem i sztabem armii polowej utrzymuje się w relacjach organizowanych przez armię /w armijnym przestrzennym systemie łączności/.

Połączenie głównego, a często i zapasowego SD korpusu z głównym /zapasowym/ SD armii polowej może być zrealizowane bezpośrednio lub poprzez najbliższy rejonowy węzeł łączności armii. W relacjach tych utrzymuje się łączność telefoniczną i telegraficzną dalekopisową w 12-24 kanałach. Łączność ta jest utajniana za pomocą specjalnych urządzeń szyfrujących lub za pomocą urządzeń automatycznie utajniających.

W celu utrzymywania tej łączności wykorzystuje się 12-kanałowe stacje radioliniowe typu AN/TRC-24 z urządzeniem zwielokrotniającym typu AN/TCC-7 lub 12-kanałowe stacje radioliniowe typu AN/TRC-107 z urządzeniem zwielokrotniającym typu AN/TCC-45, które wydziela się do pracy na głównym i zapasowym SD korpusu z batalionu łączności korpusu.

W sprzyjających warunkach siłami i środkami pododdziałów łączności armii polowej mogą być także budowane do głównego i zapasowego SD korpusu kierunki przewodowe, na których również utrzymywana będzie łączność telefoniczna i telegraficzna.

Wszystkie kanały telefoniczne zarówno łączności dalekosiężnej, jak i wewnętrznej wprowadza się do 200-numerowej centrali telefonicznej typu AN/MTC-1, natomiast kanały telegraficzne doprowadza się do 120-numerowej centrali telegraficznej typu AN/MGC-9. Za pomocą tych central dokonuje się połączeń zarówno abonentów łączności dalekosiężnej, jak i wewnętrznej.

Organizacja wielokanałowego systemu łączności dowodzenia korpusu - jak załącznik 11.

Wielokanałowy system łączności artylerii korpusu jest przeznaczony głównie do kierowania ogniem wszystkich grup, oddziałów i pododdziałów artylerii korpusu. Rozwija się go z SD dowództwa artylerii korpusu, skąd zapewnia się bezpośrednią łączność ze wszystkimi grupami artylerii polowej oraz oddziałami i pododdziałami artylerii korpusu, a także z SD dowództwa artylerii każdej dywizji.

Na każdym kierunku wykorzystuje się 6 kanałów telefonicznych i telegraficznych, szyfrowanych za pomocą urządzeń szyfrujących lub automatycznie utajniających.

W celu utrzymywania tej łączności wykorzystuje się 12-kanałowe stacje radioliniowe AN/TRC-24 lub AN/TRC-107, natomiast w oddziałach i pododdziałach artylerii korpusu wykorzystuje się 6-kanałowe stacje radioliniowe typu AN/VRC-59 wraz z odpowiednimi urządzeniami zwielokrotniającymi.

Cechą specyficzną jest to, że urządzenia łączeniowe w wielokanałowym systemie łączności artylerii korpusu wykorzystuje się te same co w wielokanałowym systemie łączności dowodzenia korpusu. Oznacza to, że centrale telefoniczne i telegraficzne znajdujące się na węzłach łączności głównych SD korpusu i dywizji obsługują obydwa wielokanałowe systemy łączności korpusu.

Organizacja wielokanałowego systemu łączności artylerii korpusu - jak załącznik 12.

System łączności radiodalekopisowej korpusu obejmuje bezpośrednio trzy radiodalekopisowe sieci dowodzenia oraz radiodalekopisową sieć rozpoznania korpusu, natomiast pośrednio łączność radiodalekopisową z dowództwem i sztabem armii polowej.

Łączność radiowa korpusu spełnia rolę awaryjną i wykorzystuje się ją głównie w przypadku przerw w wielokanałowym systemie łączności dowodzenia i artylerii korpusu. Cała korespondencja przekazywana środkami radiowymi jest maskowana za pomocą urządzeń szyfrujących lub automatycznie utajniających.

Łączność radiowa z dowództwem i sztabem armii polowej utrzymuje się w radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia, w radiodalekopisowym kierunku KF dowodzenia, w radiodalekopisowej sieci KF wywołania lotnictwa, w radiodalekopisowej sieci KF zaopatrywania oraz w informacyjnej radiodalekopisowej sieci KF armii polowej.

W radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia armii pracują radiostacje typu AN/GRC-108 głównych SD armii i korpusów. W sieci tej przekazywane są głównie zarządzenia i meldunki z zakresu dowodzenia i administrowania.

W radiodalekopisowym kierunku KF dowodzenia armii pracują radiostacje typu AN/GRC-108 głównego SD armii i głównego SD korpusu. Kierunek ten służy przede wszystkim do przekazywania zarządzeń operacyjnych.

W radiodalekopisowej sieci KF wywołania lotnictwa armii pracują radiostacje typu AN/GRC-108 głównych SD armii, korpusu i dywizji wchodzących w skład danego korpusu. W sieci tej /nazywaną również siecią wsparcia lotniczego/ przekazywane są informacje dotyczące wsparcia lotniczego poszczególnych dywizji.

W radiodalekopisowej sieci KF zaopatrywania armii pracują radiostacje typu AN/GRC-108 tyłowego SD armii oraz tyłowych SD korpusu i dywizji wchodzących w skład danego korpusu. W sieci tej przekazywane są informacje dotyczące zaopatrywania przede wszystkim pomiędzy radiostacjami dywizji i armii.

W informacyjnej radiodalekopisowej sieci KF armii pracują radiostacje AN/GRC-108 głównego SD armii, głównych SD korpusów i batalionu wsparcia lotnictwa rozpoznawczego. Sieć ta służy do przesyłania informacji rozpoznawczych z batalionu wsparcia lotnictwa do oddziałów /wydziałów/ rozpoznawczych armii i korpusów.

Łączność radiowa z podwładnymi utrzymywana jest w następujących sieciach radiodalekopisowych:

- w radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 1 korpusu;
- w radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 2 korpusu;
- w radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 3 korpusu; x/
- w radiodalekopisowej sieci KF rozpoznania korpusu.

W radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 1 korpusu pracują radiostacje typu AN/GRC-108 głównego i zapasowego SD korpusu oraz głównych SD dywizji.

W radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 2 korpusu pracują radiostacje KF typu AN/GRC-108 /lub GRC-26/ głównego, zapasowego i tyłowego SD korpusu oraz SD dowództwa artylerii korpusu.

W radiodalekopisowej sieci KF dowodzenia nr 3 korpusu pracują radiostacje KF typu AN/GRC-108 głównego SD korpusu, głównego SD samodzielnej brygady zmechanizowanej, SD brygady inżynieryjno-saperskiej i SD rozpoznawczego pułku pancernego.

Radiodalekopisowe sieci nr 1-3 korpusu służą do utrzymywania łączności radiowej dowodzenia z podległymi związkami i oddziałami oraz do wymiany informacji pomiędzy poszczególnymi rzutami sztabu korpusu.

W radiodalekopisowej sieci KF rozpoznania korpusu pracują radiostacje typu AN/GRC-108 głównego i zapasowego SD korpusu, SD grupy lotnictwa sił lądowych i SD rozpoznawczego pułku pancernego korpusu i głównych SD dywizji. Sieć ta wykorzystywana jest głównie przez organa rozpoznawcze korpusu i dywizji do przekazywania informacji dotyczących rozpoznania naziemnego i powietrznego nieprzyjaciela.

Organizacja łączności radiowej korpusu - jak załącznik 13.

Służba meldunkowa

W korpusie armijnym organizuje się podobnie jak w dywizji lotniczą i naziemną służbę meldunkową siłami i środkami batalionu łączności i grupy lotnictwa korpusu.

Służbę meldunkową z przełożonym organizuje sztab armii polowej, natomiast sztab korpusu organizuje służbę meldunkową z podległymi jednostkami.

x/ Powyższe sieci radiodalekopisowe zamiast nazw posiadają oznaczenia liczbowe.

ZAKOŃCZENIE

Według poglądów amerykańskich struktura dowodzenia wojskami, a także organizacja łączności, winny zapewniać maksymalną centralizację kierowania działaniami bojowymi na każdym szczeblu dowodzenia. Jednakże z uwagi na występujące trudności w zapewnieniu łączności w ruchu, a także uzyskiwaniu na czas odpowiednich połączeń, wymaganie to w praktyce nie będzie mogło być realizowane.

System dowodzenia i łączności w amerykańskich siłach lądowych, obok szeregu niewątpliwych zalet, posiada również istotne wady, a mianowicie:

- posiada on cechy typu stacjonarnego, przez co jest mało ruchliwy i żywotny, a więc narażony na skuteczne oddziaływanie ogniowe przeciwnika;
- w niedostatecznym stopniu zapewnia on dowodzenie w ruchu, co czyni go mało przydatnym na współczesnym polu walki;
- zastosowanie ogromnej ilości środków promieniujących energię elektromagnetyczną spowoduje to, że w czasie jego eksploatacji nie tylko ułatwione będzie oddziaływanie radioelektroniczne przeciwnika, lecz także występować będą własne wzajemne zakłócenia, uniemożliwiające skuteczną eksploatację systemu.

Dlatego też Amerykanie, kosztem ogromnych nakładów sił i środków, prowadzą intensywne badania w celu opracowania takich systemów, które w maksymalnym stopniu byłyby przystosowane do wymagań współczesnego pola walki.

Załącznik - podstawowe dane taktyczno-techniczne sprzętu łączności stosowanego w związkach taktycznych i oddziałach sił lądowych USA.

Literatura:

1. Przegląd Wojsk Lądowych Nr 1/1960.
2. Przegląd Wojsk Lądowych Nr 2 /1967.
3. Wojskowy Przegląd Zagraniczny Nr 4/68/1969.
4. Wojskowy Przegląd Zagraniczny Nr 2/60/1968.
5. Wojskowy Przegląd Zagraniczny Nr 6/64/1968.

6. Wojskowy Przegląd Zagraniczny Nr 3/43/1965.
7. Organizacja łączności na teatrze działań wojennych. Regulamin sił lądowych St.Zjednoczonych FM-11-20. Wyd. Szt.Gen. Zarząd II, Warszawa 1964.
8. Organizacja i kierunki rozwoju łączności sił lądowych Stanów Zjednoczonych. Wyd. Szt.Gen. - Zarząd II, Warszawa 1965.
9. System łączności telekomunikacyjnej w armii polowej, korpusie armijnym i dywizji Stanów Zjednoczonych. Regulamin Polowy FM 11-21. Wyd. Szt.Gen. - Zarząd II, Warszawa 1964.

OPRACOWAŁ
ADIUNKT KATEDRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI

ppłk dypl.Józef MACKIEWICZ

Wydrukowano w 100 egz.
Egz. Nr 1-100 bibl.tajna
Wyk. ppłk J.Mackiewicz
Druk. S.Cz.dn.3.09.70 r.
Nr ks.masz.01295/02789/WW

Podstawowe dane taktyczno-techniczne sprzętu łączności stosowanego w związkach taktycznych i oddziałach sił lądowych USA

Nazwa sprzętu	Zastosowanie	Zakres w MHz	Ilość fal /kanałów/	Rodzaj pracy	Zasięg w km		Pojemność numerów	Rodzaj transportu
					w ruchu	na postoju		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Rdst.UKF AN/GRC-125	batalion-kompania	30-76	920	fon	11	11	-	przenośna samochodowa
Rdst.UKF AN/VRC-12 x/	batalion-korpus	30-76	920	fon	32	48	-	pokładowa
Rdst.UKF AN/VRC-24	lotnicza	235-399,9	1750	fon	-	56	-	samochodowa
Rdst.KF AN/GRC-19	brygada-korpus	1,5-20	2312	fon.telegr.	48	80	-	samochodowa
Rdst.KF AN/GRC-106	brygada-korpus	2-30	7000	fon.telegr.	96	130	-	samochodowa
Rdst.KF AN/GRC-26	korpus-armia	1,5-20	2312	fon.telegr.	-	128-160	-	samochodowa
Rdst.KF AN/GRC-108	korpus-armia	2-30	7000	fon.telegr.	-	165-240	-	samochodowa
Odb.KF AN/GRC-5	batalion-armia	1,5-18	-	fon.telegr.	-	-	-	przewoźny

1	2	3	4	5	6	7	8	9
R/linia AN/VRC-59	brygada-korpus		6	telefon	-	35	-	samochodowa
R/linia AN/TRC-107	dywizja-armia		12	telefon	-	35	-	samochodowa
R/linia AN/TRC-24	dywizja-armia	100-400	12	telefon	-	32	-	samochodowa
Urządzenie zwielokr. AN/TCC-7	dywizja-armia		urządzenie zwielokr.do AN/TRC-24					furgon
Urządzenie zwielokr. AN/TCC-45	dywizja-armia		urządzenie zwielokr. do AN/TRC-107					furgon
Centr.telef. SB-86 W/TA-207	brygada-dywizja	na WŁ brygady i niektórych dywizyjnych					60	furgon
Centr.telef. AN/MTC-3	dywizja-korpus	na głównych WŁ dywizji					120	samochód
Centr.telef. AN/MTC-7	dywizja	w rejonowych WŁ dywizji					60	furgon
Centr.telef. AN/MTC-1	korpus-armia	na głównym WŁ korpusu					200	2 furgony
Centr.telef. AN/MGC-29	dywizja-korpus	na głównych WŁ dywizji					12	furgon
Centr.telegr AN/MGC-17	dywizja	w rejonowych WŁ dywizji					3	furgon

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Centr.telegr. AN/MGC-9	korpus-armia	na głównym WŁ korpusu					120	furgon
Aparat telef. TA-312/PT	pluton-armia	i n d u k t o r o w y					-	przenośny
Dalekopis TT-4A/TG	brygada-armia	a r k u s z o w y					-	przewoźny

x/ Radiostacja typu AN/VRC-12 w zależności od ukompletowania może występować jako:

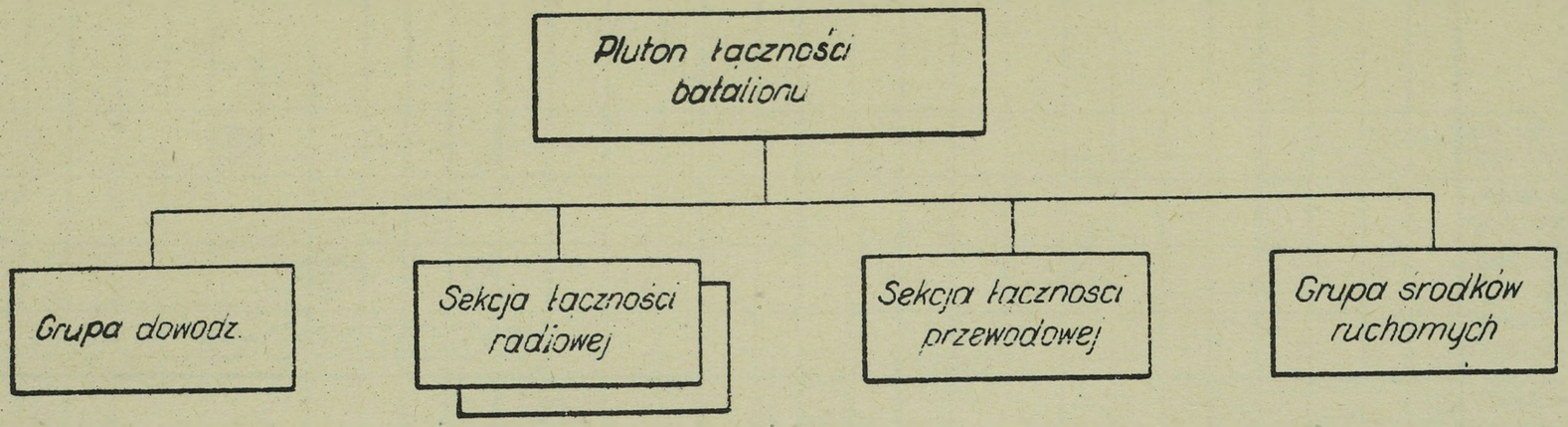
- radiostacja AN/VRC-43
- radiostacja AN/VRC-46
- radiostacja AN/VRC-47
- radiostacja AN/VRC-49.

OPRACOWAŁ
ADIUNKT KATEDRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI

ppłk dypl. Józef MACKIEWICZ

Wykonano w 100 egz
Egz. Nr 1-100 bibl.tajna
Wyk. ppłk J.Mackiewicz
Druk. S.Cz. dn.3.09.70 r.
Nr ks.masz. 01295/02789/WW
Kor. L.S.

Załącznik nr 1

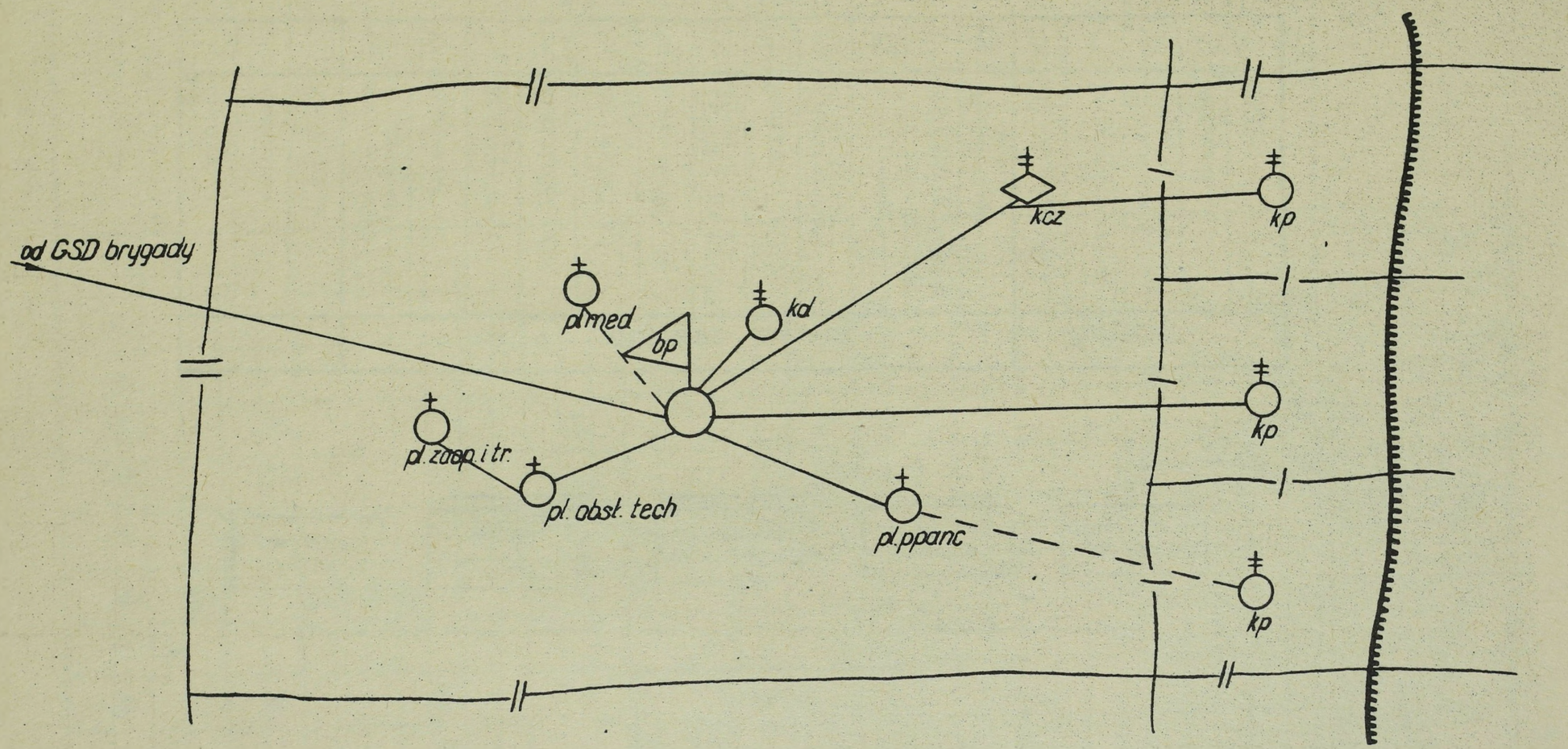

Siły			Środki i urządzenia łączności										Transport				
Oficerów	Podoficerów	Szeregowców	Wozy dowódczo-sztabowe	Rdst AN/GRC-106	Rdst AN/VRC-12	Rdst AN/GRC-125	Odb. AN/GRC-5	Łączn telefon SB-22/PT-30N.N	Dalekopis TT-4A/TG	Aparat telefon TA-312/PT	Kabel polowy	Pol stacja Tud akumul	Sam specjalne	Sam ciężarowe	Sam osob-ter	Motocykle	Furgony
-	-	-	3	2	4	3	2	1	1	15	18	1	9	2	1	3	2

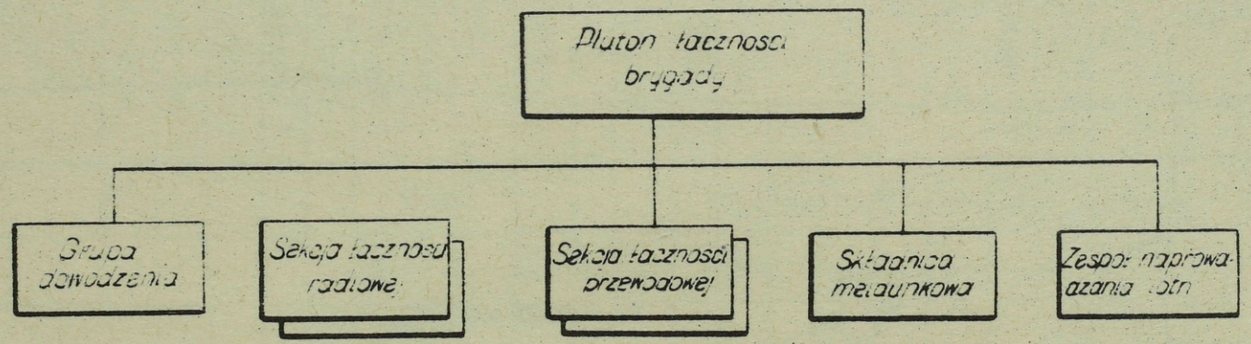
Załącznik nr 2

Skład sieci / Nazwa sieci	Sieć radiowa UKF dowodzenia BZ	Sieć radiowa KF zaopatrywania BZ	Sieć radiowa UKF rozpoznania BZ	R/dalekop. sieć KF BZ	Dywizyjna sieć KF powiązania	Sieć radiowa UKF wywiadu łotn.	Sieć radiowa UKF dowódz bat.	Sieć radiowa KF zaopatrywania bat.	Sieć radiowa UKF rozpoznania bat.	Sieć radiowa UKF kier ogniem moźdz	Uwagi
Główne SD DZ					106	24					
Zapasowe SD DZ					106						
Główne SD BZ				106	5	24					
Tyłowe SD BZ											
Dowódca BZ	12										
Szef sztabu BZ	12	106									
Pom szefa sztabu S-2	12		12								
Pom szefa sztabu S-3	12										
Pom. szefa sztabu S-4	12	106									
Pom S-3 d/s łotn.	12										
Oficer łotn sił lad	12										
Oficer łączności	12										
Dowódca k dow BZ	12	106									
Dowódca d art wsp	12			106							
Szef służby transp BZ		106									
Lekarz BZ		106									
Oficer d/s remontu		106									
SD batalionów				106	5	24					
Dowódcy batalionów	12						12				
Szef sztabów bat		106					12	12			
Pom szefa sztabu S-2			12				12		125		
Pom. szefa sztabu S-3							12				
Pom szefa sztabu S-4							12	12			
Dowódca k dow bat							12	12			
Dowódca pl. moźdz.							12			125	
Oficer łączności							12				
Dowódca pl ppanc							12				
Pom S-3 d/s łotn							12				
Dowódca pl. inż - sap							12				
Dowódca pl rozp									126		
Pom szefa sztabu S-1								12			
Pl zaop i transp								12			
Dowódcy kompanii							12	12			
Pozostałe jednostki	12	106	12	106	5	24	12	12	125	125	

Załącznik nr 3

Załącznik nr 4

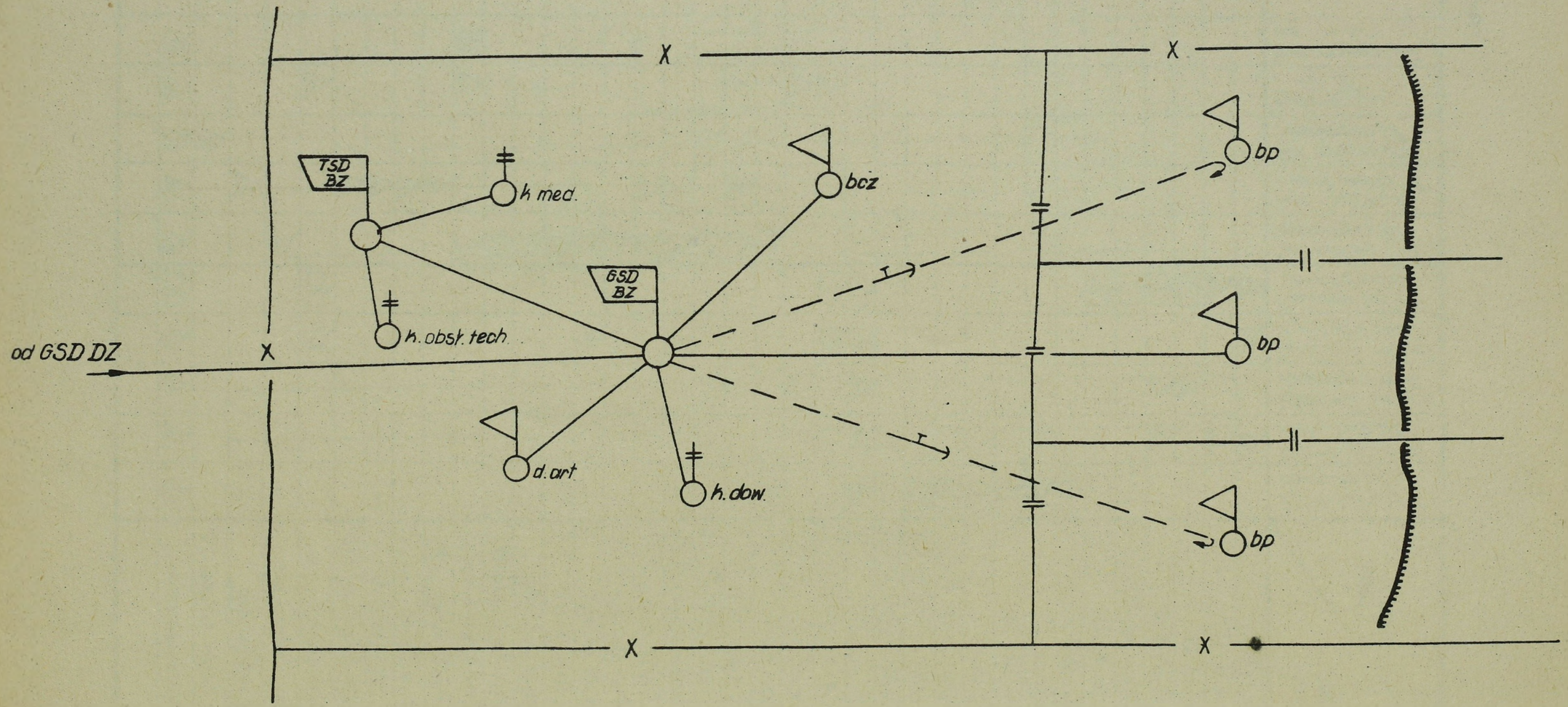

Siły			Środki i urządzenia łączności											Transport				
Oficerów	Podoficerów	Szeregowców	Wozy dowodczo-sztabowe	RdSt AN/VRC - 12	RdSt AN/GRC - 14	RdSt AN/GRC - 106	Odb AN/GRC - 5	R/linia AN/VRC - 59	Centrala telefoniczna SB-86 W/TA-207	Dalekopis TT-4A/TG	Aparat telefon. TA 312/PT	Kabel polowy	Składnica meldunkowa	Polowa stacja ład akumul.	Samochody specjalne	Samochody ciężarowe	Samochody osobowo-terenowe	Motocykle	Furgony
-	-	-	5	6	2	3	2	2	2	3	25	30	2	1	16	5	3	4	4

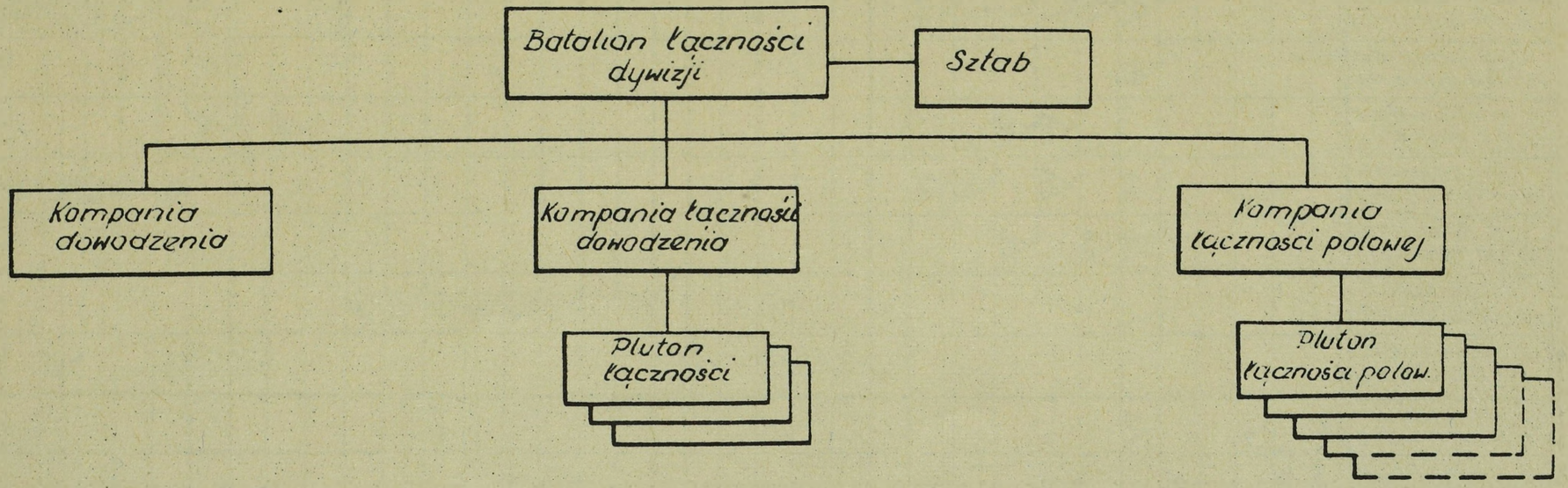
Załącznik nr 5

Nazwa sieci / Skład sieci	Sieć radiowa UKF dowodzenia DZ	R/dalekop sieć KF oper. - rozp. DZ	R/dalekop. sieć KF zaopatrywania DZ	Dywizyjna sieć UKF wywiadania lotn.	Dywizyjna sieć KF powiadamiania	Sieć radiowa UKF dowodzenia BZ	Sieć radiowa KF zaopatrywania BZ	Sieć radiowa UKF rozpoznania BZ	R/dalekop sieć KF BZ	Sieć radiowa UKF dyw. art wsp	Uwagi
Główne SD DZ		406		24	406						
Zapasowe SD DZ		406			406						
Tylowe SD DZ			406		5						
SD dziwa art. DZ		406	406		5						
SD dziwa wsp. DZ					5						
Rejonowe Wł DZ					5						
Dowódca DZ	12										
Zca dcy DZ	12										
Dowódca art DZ	12										
Szef sztabu	12										
Pom szefa sztabu G-2	12										
Pom. szefa sztabu G-3	12										
Pom szefa sztabu G-4											
SD bat. rozp DZ	12	406	406	24	5						
Główne SD BZ		406		24	5				406		
Tylowe SD BZ			406						406		
Dowódca BZ	12					12					
Szef sztabu BZ						12	406				
Pom. szefa sztabu S-2						12		12			
Pom. szefa sztabu G-3						12					
Pom. szefa sztabu G-4						12	406				
Pom. G-3 ds lotn.						12					
Oficer lotn. sił ląd				24		12					
Oficer łączności						12					
Oficerowie łącznik.						12					
Dowódca komp. dowodz.						12					
Dowódca dyw. art. wsp						12			406	24	
Szef służby transp. BZ							406				
Lekarze BZ							406				
Oficer d/s remontu							406				
Dowódca komp. dow. TSU							406				
SD batalionów				24	5				406		
Dowódcy batalionów						12					
Szef. sztabów bat.							406				
Pom. szefa sztabu S-2								12			
Pozostałe jednostki	12	406	406	24	5	12	406	12	406	12	

Załącznik 6

X
X
TSD BZ
k med.
bcz
bp
GSD BZ
od GSD DZ
X
k. obsł. tech
bp
d. art
k. dow.
bp
X
X

Załącznik 7

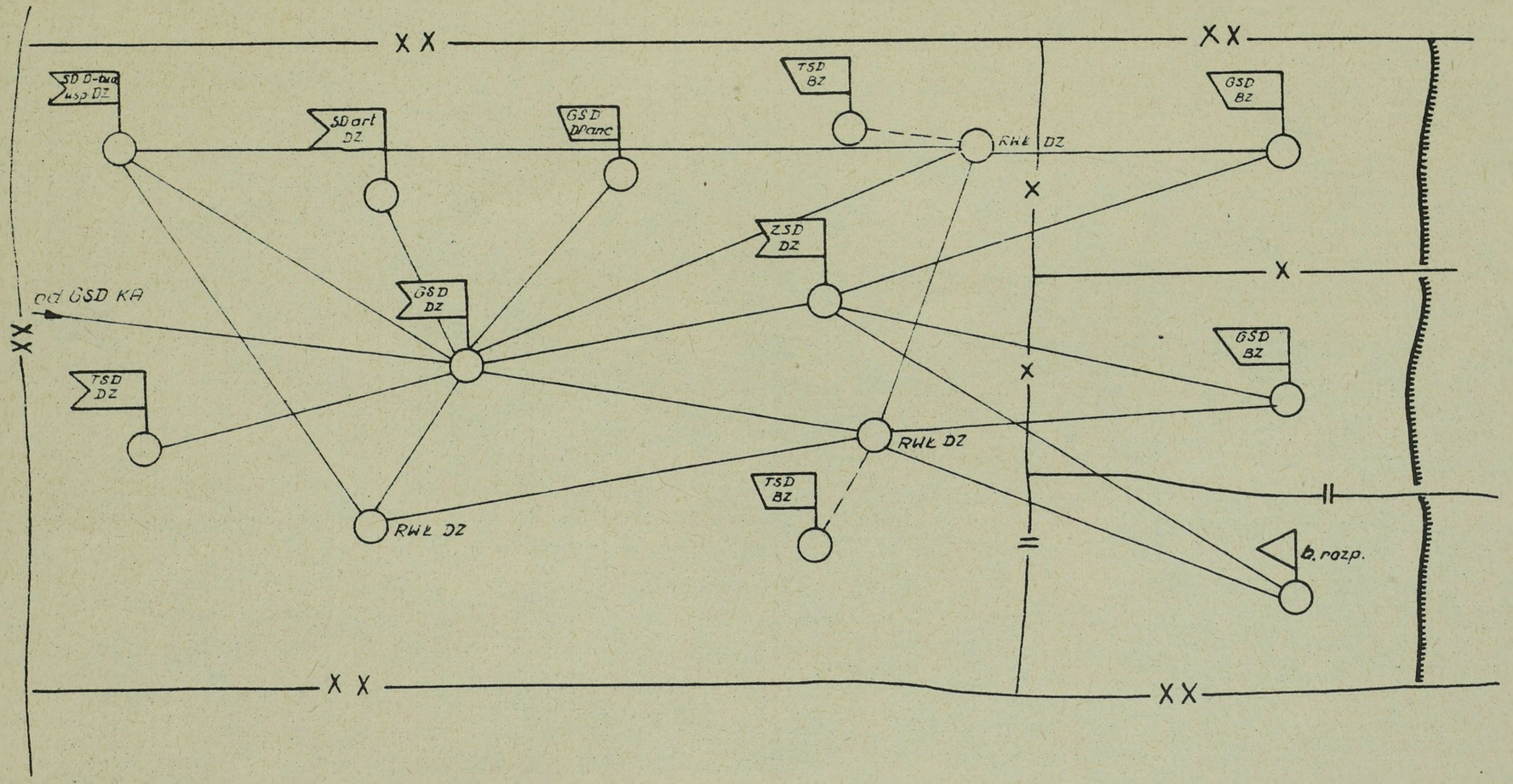

Siły			Środki i urządzenia łączności														Transport				
Oficerów	Podoficerów	Szeregowców	Wozy dowódczo-sztabowe	Rdst AN/GRC-108	Rdst AN/GRC-108	Rdst AN/GRC-26	Rdst AN/GRC 19	Rdst AN/VRC-12	Rdst AN/VRC-24	Odb. AN/GRC-5	Radiolinia AN/TRC-107	Centrala telef. AN/MTC-3	Centrala telef. AN/MTC-7	Centrala telegr. AN/MGC-29	Centrala telegr. AN/MGC-17	Dalekopis TT-UA/TG	Aparat telefon. TA-312/PT	Składnica meldunkowa	Samochody specjalne	Samochody ciężarowe	Furgony	Samochody osobowo-terenowe	Motocykle
1	1	1	14	4	10	2	3	8	5	6	18	4	4	6	6	6	60	4	68	6	18	6	6

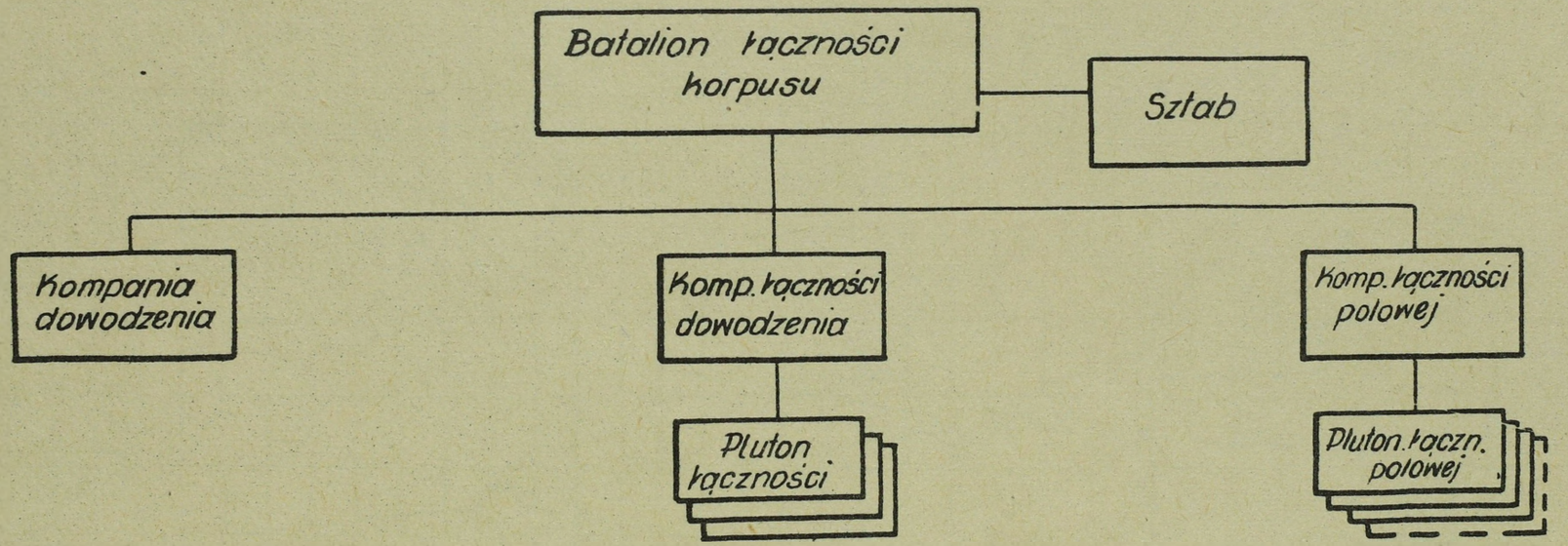
Załącznik 8

Nazwa sieci / Skład sieci	R/dalekop. sieć KF dowodzenia KA	R/dalekop. sieć KF rozpoznania KA	R/dalekop. sieć KF zaopatrywania AP	R/dalekop. sieć KF wywiadu lotn. AP	Sieć radiowa UKF dowodzenia DZ	Sieć radiowa UKF sztabu DZ	R/dalekop. sieć KF oper. - rozp. DZ	R/dalekop sieć KF wsparcia DZ	R/dalekop. sieć KF zaopatrywania DZ	Dywizyjna sieć UKF wywiadu lotn.	Dywizyjna sieć KF powiadamiania DZ	Uwagi
Główne SD AP				406								
Tylowe SD AP			406									
Główne SD KA	406	406		406								
Wysunięte SD KA	406	406										
Tylowe SD KA			406									
Główne SD DZ	406	406		406			406	406		24	406	
Zapasowe SD DZ							406				406	
Tylowe SD DZ			406					406	406		KF	
SD dowodz. art. DZ							406		406		KF	
SD dowodz wsp. DZ								406			KF	
Rejonowe WŁ DZ								406			KF	
Dowódca DZ					12							
Zca dcy DZ					12							
Dowódca art. DZ					12							
Szef sztabu DZ					12	12						
Pom. szefa sztabu G-1						12						
Pom. szefa sztabu G-2					12							
Pom. szefa sztabu G-3					12							
Pom. szefa sztabu G-4						12						
Pom. G-2						12						
Pom. G-3 ds lotn.						12						
Oficer łączności						12						
Oficer chem.						12						
Oficerowie łączności						12						
Kom. ochr. sztabu						12						
Komp. dowodz. sztabu						12						
Główne SD brygad										24	KF	
Tylowe SD brygad									406			
Dowódcy brygad					12							
Batalion rozp. dywizji					12				406	24	KF	
Batalion lotniczy					12			406			KF	
Batalion remontowy								406			KF	
Batalion zaopatryw.								406			KF	
Batalion inż. saperski					12			406			KF	
Batalion med. - sanit.								406			KF	
Pozostałe jednostki	406	406	406	406	12	12	406	406	406	24	KF	

Załącznik 9

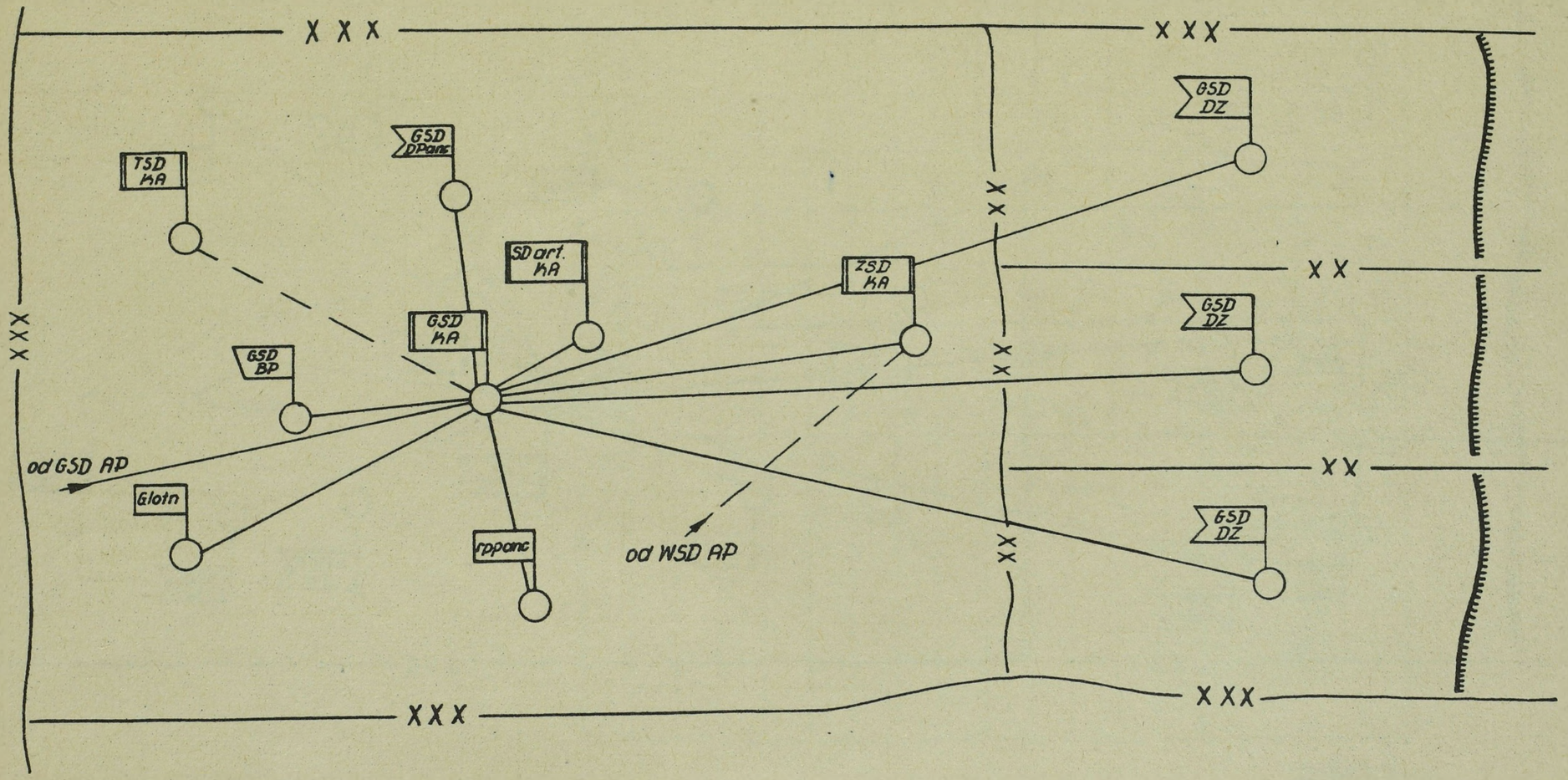

XX
XX
SD O-dz
wsp DZ
SD art
DZ
GSD
DPanc
TSD
BZ
RWŁ DZ
GSD
BZ
ZSD
DZ
od GSD KA
GSD
DZ
X
X
X
XX
TSD
DZ
GSD
BZ
RWŁ DZ
RWŁ DZ
TSD
BZ
b. rozp.
XX
XX

Załącznik 10

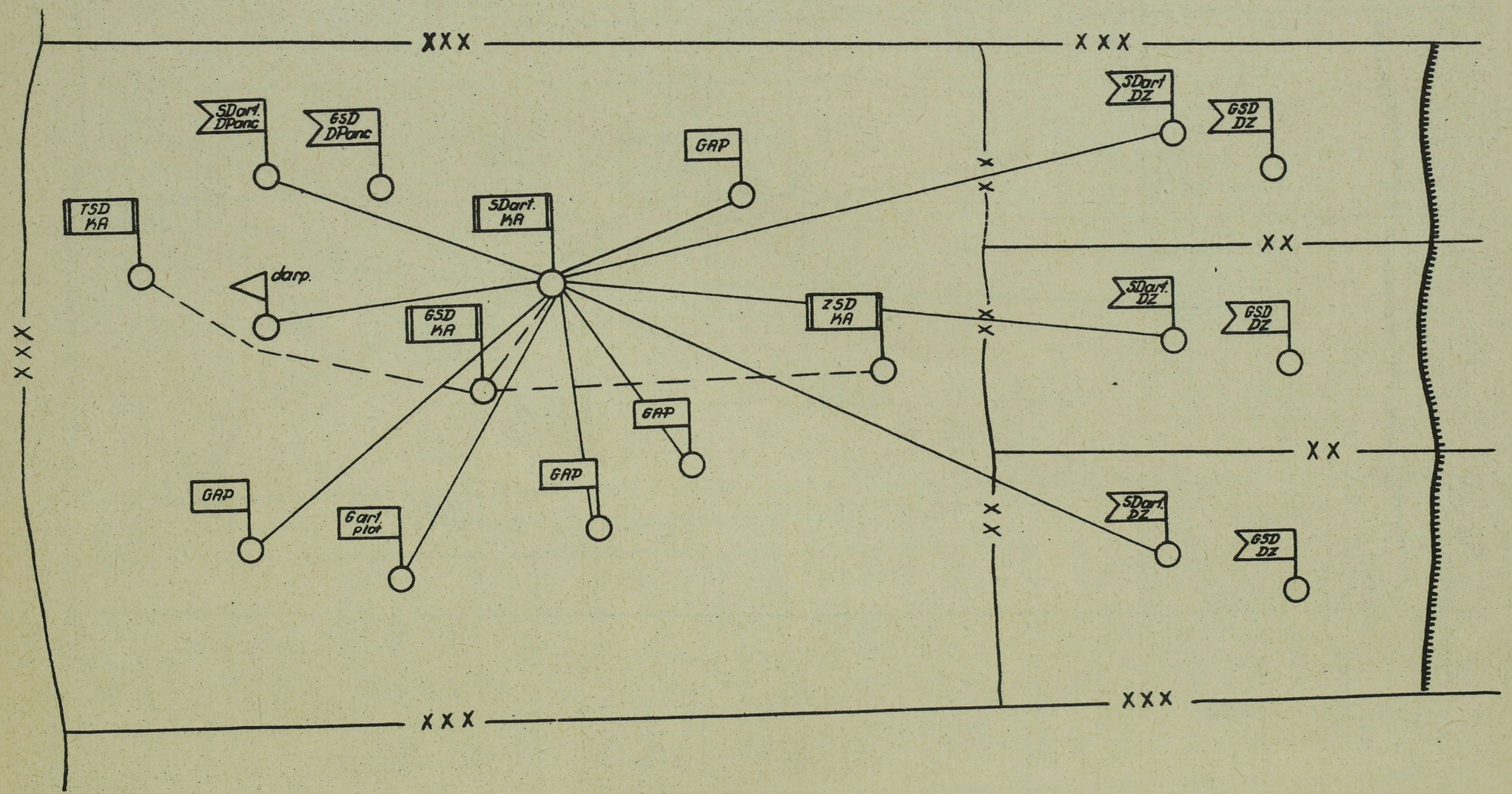

Siły			Środki i urządzenia łączności													Transport				
Oficerów	Podoficerów	Szeregowców	Wozy dowódczo - sztabowe	Radst. AN/GRC - 108	Radst. AN/GRC - 26	Radst. AN/GRC - 106	Radst. AN/VRC - 12	Radst. AN/VRC - 24	Odb. AN/GRC - 5	Radiolinia AN/TRC - 24	Radiolinia AN/TRC - 107	Radiolinia AN/VRC - 59	Centrala telef. AN/MTC - 1	Centrala telegr. AN/MGC - 9	Dalekopis TT - 4A/TG	Aparat telef. TA - 312/PT	Składnica meldunkowa	Samochody specjalne	Samochody ciężarowe	Furgony	Samochody osobowo - terenowe	Motocykle
1	1	1	12	10	4	3	4	2	3	4	4	6	4	4	8	60	4	65	8	12	6	6

Załącznik 11

Załącznik 12

Załącznik 13

Nazwa sieci / Skład sieci	R/dalekop. sieć KF dowodzenia AD	R/dalekop. kier. KF dowodzenia AD	R/dalekop. sieć KF wywiad. lotn. AD	R/dalekop. sieć KF zaopatrywania AD	R/dalekop. sieć KF informacyjna AD	R/dalekop. sieć KF dowodz. nr1 KA	R/dalekop. sieć KF dowodz. nr2 KA	R/dalekop. sieć KF dowodz. nr3 KA	R/dalekop. sieć KF rozpoznania KA	Uwagi
Główne SD AP	108	108	108		108					
Tyłowe SD AP				108						
SD bul. wsp. lotn-rozp.					108					
Główne SD KA	108	108	108		108	108	108	108	108	
Wysunięte SD KA						108	108		108	
Tyłowe SD KA				108			108			
SD ddztwa art. KA							108			
SD gr. lotn. sił ląd.									108	
SD rozp. pułku panc. KA								108	108	
SD samodz. BZ								108		
SD bryg. inż - sap.								108		
Główne SD dywizji			108			108				
Tyłowe SD dywizji				108						
Pozostałe jednostki	108		108	108	108	108	108	108	108	

Wyk w 100 egz
Egz nr 1-100 zał do skryptu
Wyk pptk Nackiewicz
Nr poz 02790/HK

57

